

சொன்னாற் போல... 3

தேசத்தின் கண்
கே. எஸ்.சிவகுமாரன்

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் கருத்துக்கள்

சொன்னாற்போல - 3/ கே.எஸ்.சிவகுமாரன் /21. முருகன் பிளேஸ். ஹவ்லாக்ரோட்.
கொழும்பு - 06 / முதற்பதிப்பு: ஆனி 2020/ ©கே.எஸ்.சிவகுமாரன்/ அட்டைப்பட
வடிவமைப்பு: க.பரணீதரன் / வெளியீடு: ஜீவநதி, கலைஅகம், அல்வாய் / பக்கம்: 72/
விலை: 200.00/அச்சுப்பதிப்பு: பரணீ அச்சகம், நெல்லியடி.

Sonnatpola - 3 (a collection Articles) / K.SSivakumaran/ 21, Murugan Place, Havelock
Road, Colombo - 06 / First Edition: June 2020/ ©K.S.Sivakumaran/ Cover Designed by
K.Bharaneetharan/ Published by Jeevanathy, Kalai aham, Alvai / Pages: 72 /Price:
200.00/ Printed at Baranee Printers, Nelliady.
Tel: 0112587617, 0770342234, 0763855576

ISBN: 978-955-0958-42-9

ஜீவநதி வெளியீடு - 154

முன்னுரை

“சொன்னாற்போல” என்ற தலைப்பில் “தினக்குரல்” பத்திரிகையில் கலை இலக்கியம் சம்பந்தமான, “பத்தி எழுத்து” என்ற வகையில் அடங்கும் எழுத்துக்களை 2007 ஆம் 2008 ஆம் ஆண்டுகளில் நான் எழுதி வந்தேன். அவற்றுள் சில விஷயங்களை உள்ளடக்கி, சொன்னாற் போல - 01, சொன்னாற்போல - 02 என்ற நூல்களை வெளியிட்டேன். அப்பத்திகளில் பிரசுரமாகாதவற்றை இந்தநூலில் சேர்த்துள்ளேன்.

இவற்றிலே சில செய்திகள், குறிப்புகள், அவதானிப்புகள், திறனாய்வுகள், பிரயாண அனுபவங்கள் போன்றவை இடம் பெறுகின்றன.

இற்றைக்கு 13 வருடங்களுக்கு முன் எனது இலக்கியப் பார்வை எப்படியிருந்து என்பதை கவனித்து, பிற்காலத் திறனாய்வாளர்கள் கணிக்க இந்நூல் வசதியாய் இருக்கும்.

இந்த நூலில் சில இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றியும், சில எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்புகள் பற்றியும், பல தகவல்களை நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பதிவுகள் முக்கியமானவை. சில விபரங்கள் சிலருக்குத் தெரியாமற் போயிருக்கக் கூடும். அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதாக எனது பதிவுகள் இடம் பெறுகின்றன எனலாம்.

இந்தக்கட்டுரைகளை வெளியிட ஊக்கமளித்த “தினக்குரல்” முன் நான் ஆசிரியர் வீ.தனபாலசிங்கம் அவர்களுக்கும், “ஜீவநதி” ஆசிரியர் பரணீதரன் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்
21 முருகன் பிளேஸ்
ஹவ்வொக் ரோட்
கொழும்பு - 06

உள்ளடக்கம்

1. பிரசாந்தி நிலையமும் பனாஜியும்(Paanaji)
2. ஜேர்மனியில் ஈழத்து தமிழ் அகதிகள் எதிர் கொள்ளும் நாடகம் - "காதல்பூட்டு"
3. மேலை இலக்கியம்/மெய்ப்பொருள்
4. ஈழத்துப் பெண்களின் தனித்திறமைகள்
5. Post Modernism
6. "பின் நவீனத்துவம்" தொடர்பான ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் - 01
7. "பின் நவீனத்துவம்" தொடர்பான ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் - 02
8. செ.கணேசலிங்கன் என்ற ஆய்வறிவாளர்
9. 21 ஆம் நூற்றாண்டு புலமையும் ஆய்வறிவும் இணைந்த உலகத்தமிழன்
10. நான்கு இஸ்லாமியக் கவிதை நூல்கள்
11. செவிநுகர் இன்பம்/நீர்வையின் கதைகள் பற்றிய ஆய்வரங்கு
12. ஈழத்துக் கவிஞர்களும்/புலவர்களும்
13. முன்னோடி தமிழ் ஒலிபரப்பாளர்: வீ. ஏ. சிவஞானம்
14. ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியம் : சில விபரங்கள்
15. பிரெஞ்சுக் கவிதைகள் தமிழில்

மிரசாந்தி நிலையமும் பனாஜியும்

இந்தியாவின் ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள புட்டபர்த்தியில் பல சமூகத் தொண்டுகளைச் செய்து வரும் ஸ்ரீ சத்ய சாய்பாபா என்ற அன்புடையாளரின் கருணையினால் அனுக்கிரகம் பெற்று வரும் பல்லாயிரக் கணக்கானோர் மத்தியில் நானும் ஒருவன். அவர் மீதுள்ள மரியாதையும் மதிப்பு காரணமாக, அவரை அணுகும் பாங்கை என்னுள் வளர்த்துக் கொண்டேன். அவருடைய தத்துவ நோக்கான உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துதல், அன்பே சிவம் என்னுள் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளதனால், கூடியவரையாவருளும் அன்பாகப் பழகும் பக்குவத்தை எனக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர் தொடர்பான பஐணைகளிலோ, கிரியைகளிலோ நான் ஈடுபாடு காட்டாவிட்டாலும், மனதால், அவரை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கடவுளை நான் கண்டதில்லை ஆயினும், நல்ல மனிதர்களிடம் கடவுளின் இயல்புகள் என்று கூறக் கூடிய பண்புகளைக் காண்கிறேன். மனிதப் பிறவிகளின் குணாம்சங்களைக் கொண்டு அவர்களை தேவர் என்றும் மானிடர் என்றும் ராட்சதர் என்றும் புராணங்கள் வகுத்துத் தருகின்றன.

நல்லதை நினைத்து நல்லதைச் சொல்லி (கனிவு மொழி), நல்லதைச் செய்து வர நான் முயல்கிறேன். இவற்றை நடைமுறையில் நான் பிரயோகிக்க உதவியவை பகவான் சத்யசாய் பாபாவின் கூற்றுக்கள். அவரை நேரில் கண்டு தரிசனம் பெற மூன்று தடவை சென்றிருந்த போதிலும் நேருக்கு நேர் அவருடன் உரையாடச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. கடந்த நொவெம்பர் மாதம் 16 ஆம் திகதி பகல் 10.30 க்கு பெங்களூரில் இருந்து பஸ் மூலம் புறப்பட்டு,

பி.ப.3.30 அளவில் புட்டபர்த்தியை அடைந்தேன். பிரசாந்தி நிலையத்துக்கு, நான் விஜயம் செய்யும் சந்தர்ப்பம் இது நான்காவது தடவை. பகவானின் தரிசனம் கிடைத்தாலும் அவரைக் கிட்ட நெருங்கிகண்ணோடு கண் நோக்கி உறவாடும் சந்தர்ப்பம் நமுவியது.

சென்னையிலிருந்து 15 ஆம் திகதி இரவு பஸ் மூலம் நெடுந்தூரம் பயணம் செய்து, பெங்களூர் வந்து அங்கிருந்து உடனடியாகவே மற்றொரு பஸ் மூலம் புட்டபர்த்தியடைந்த களைப்பினால் பிரசாந்தி நிலையத்துக்கு வெளியேயிருந்த ஹோட்டலில் ரூபா 200 க்கு படுக்கையறை தேடிப்படுத்து விட்டேன். மனதால் இளவலாக இருந்த போதிலும் உடம்பால் 70 வயதுடையவனாக இருந்ததனால், அசதி மிகுந்து நிம்மதியாய் நித்திரை செய்தேன்.

மறுநாள் அதிகாலையிலேயே எழுந்து உதய தரிசனம் கிடைத்தது. பகவானைச் சிறிது அண்மித்து, அவர் கவனத்தை ஈர்க்க முற்பட்டேன். பல்லாயிரக் கணக்கான உலக ஜீவன்கள் அவரை நெருங்க முற்பட்ட போது முக்தி பெற இன்னமும் நான் காத்திருக்க வேண்டியிருப்பதனாற் போலும், சத்யசாய் பாபா அவர்கள் என்னை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. அவ்வளவு தான் நாம் செய்த புண்ணியம் என்று நினைத்துக் கொண்டு பிற்பகல் 1.30 க்கு சொகுசு பஸ்ஸில் ஏறி 6 மணியளவில் மீண்டும் பெங்களூர் போய் சேர்ந்தேன்.

சேர்ந்தும் சேராமலும் உடனடியாகவே மற்றொரு சொகுசு பஸ் ஏறி கோ-ஆ தலைநகரான பனாஜிக்குப் புறப்பட்டேன். பயணம் உல்லாசமாய் அமையவில்லை. கரடுமுரடான பாதை. நீண்ட தூரம். மாலை 6.30 க்குப் புறப்பட்ட பஸ் அடுத்த நாள் (17 ஆம் திகதி காலை) 8.30 மணிக்கு பனாஜியை வந்தடைந்தது.

இதற்கிடையில் காய்ச்சல் வந்து விட்டது. முறையாகச் சாப்பிடவும் முடியவில்லை. உடம்பு பலவீனமாக இருந்தது. பற்றாக் குறைக்கு எனது ஆஸ்துமாவும் கரகரத்த இருமலும் தொந்தரவு செய்தன. அந்நாட்களில் நான் சங்கிலித் தொடராக சிகரெட் புகைத்ததனால் எனது சுவாசப்பை குழாய்கள் (காற்று வெளியே வரும் குளாய்) சுருங்கி விட்டதனால் நெஞ்சிலிருக்கும் இறுக்கமான சளியை வெளியே துப்ப, பகீரதப் பிரயத்தனம் எடுக்க வேண்டியிருந்தது. அதனால், மூச்சு விடுதலும் கஷ்டமாயிருந்தது. இருமல் கர்ணகருமாய் வர, சுற்றியிருந்த பயணிகள் அதுசையாக என்னைப் பார்த்தனர். தர்ம சங்கடமாய் போய்விட்டது.

பனாஜி

சரி, போகட்டும் (G) கோ-ஆ இந்திய மாநிலங்களுள் ஒன்றாக வருமுன்னர் போர்த்துக்கேய ஆட்சிக் காவலுக்கு (Protectorate) உட்பட்டிருந்தது. அதனால், கோ-ஆ பண்பாட்டுச் சூழலில் போர்த்துக்கேய செல்வாக்கை அங்கு காணலாம். கொங்கண மொழி பேசும் (G) கோ ஆ மக்களில் கணிசமான தொகையினர் கத்தோலிக்கர்களாகவும் ஏனைய கிறிஸ்தவ மதப் பிரிவுகளை சேர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். போர்த்துக்கேய மொழியை முதியவர்கள் சிலவேளை பேசுவதுண்டு. பெரும்பான்மையான கோ-ஆ மக்கள் இந்துக்களாவர். இவர்களுடைய முக்கிய தெய்வம் தூர்கா. ஜைன மதச் செல்வாக்கும் இங்கு உண்டு. எஞ்சியவர்கள் இஸ்லாமியர். இங்கு வசிக்கும் மக்களில் பலர் கொங்கணி, மராட்டி, ஹிந்தி போன்ற மொழிகளைப் பேசுபவர்கள். மேலை நாகரிகத்தை பின்பற்றுபவர்கள். சரியான உச்சரிப்பில் ஆங்கிலம் பேசுவார்கள். பெரும்பாலான மக்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. தொழிலாளர்களாக மஹாராஷ்டிரா, கர்நாடகா, ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து வந்தவர்களும் வேலை செய்கிறார்கள். கொங்கணி மொழி மராட்டி மொழியின் சாயலைக் கொண்டுள்ளது. ஆயினும், தோற்றத்திலும் நடையுடை பாவனையிலும் கோ-ஆ மக்கள் திராவிடர்கள் போலவே தோற்றமளிக்கின்றனர்.

திராவிடர்

இந்துவெளி நாகரிகம் நிலவிய காலப் பகுதியில் அங்கு திராவிட நாகரிகம் இருந்து வந்ததாக ஒரு நம்பிக்கை சிலரிடத்தில் இருக்கிறது. ஆரியர் வருகையினால், திராவிடர்கள் (B) பனுச்சில் தான், பாக்கிஸ்தான், அஸாம், (B) பீகார், மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா, ஓரிஸ்ஸா, ஆந்திரா, கேரளா, தமிழ்நாடு, இலங்கை போன்ற இடங்களுக்கு விரட்டியனுப்பப்பட்டனர் என்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள். இந்த இடங்களில் எல்லாம் திராவிட நாகரிகச் சிறப்புகளைக் காண முடியும் என்பர் சிலர். எது எப்படியிருப்பினும், ஆரியமும் திராவிடமும் இரண்டறக் கலந்த நாகரிகமே இந்தியாவில் வியாபித்திருக்கிறது.

நான் ஓமான் தலைநகரான மஸ்கட்டில் 1990 களின் பிற்பகுதியில் வசித்தபோழுது, வங்காள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஓர் ஆய்வறிவாளருடன். சினேகிதமாய் இருந்தேன். அவர் சொன்னார்,

மொங்கோலியர்களினதும், திராவிடர்களினதும் கலப்பில் உருவாகியவர்கள்தான் வங்காளிகள். இது, இவ்வாறிருக்க தாம் வங்கத்திலிருந்து இலங்கை வந்த ஆரியர் என்று நமது சிங்களச் சகோதரர்களில் தீவிரவாதிகளாக இருக்கும் பேரினவாதிகள் கூறி வருவது சிரிப்புக்கிடமானது.

போர்த்துக்கேய - ஸ்பானிய (இலத்தீன் அமெரிக்க) இசை வகைகளுடன் ஒன்று பைலா. இலங்கையில் இது ஒரு ஜனரஞ்சக இசை/ நடனமாக இருப்பதுபோலவே (G) கோ-ஆவிலும் Baila பிரசித்தமானது.

கோ-ஆ மக்கள் விரும்பி உண்ணும் உணவு மீன் வகைகள். கடலுணவு சுவையாகச் சமைக்கப்படுகிறது. மீன் குழம்பு, மீன் பொரியல், தயிர், ரசம், பச்சடி, இரண்டு மரக்கறிகள் உட்பட ஒரு மதியச் சாப்பாடு இந்திய ரூபாயில், 40 மட்டுமே.

பனாஜியின் சில தெருக்கள் துப்பரவாய் இல்லை. ஆயினும், நகரில் சில பகுதிகள் மிகவும் அழகான வீடுகளையும் கட்டடங்களையும் கொண்டுள்ளன. (G) கோ-ஆ மக்கள் விருந்துபசாரப் பண்புடையவர்கள். சிரித்த முகத்துடையோர்.

பனாஜியை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு (G) கோ-ஆ முழுவதையுமே, நாம் பார்த்ததாக கூறமுடியாது. (G) கோ-ஆ ஓர் அழகிய மாநிலம். உல்லாசப் பயணிகள் வந்துகூடுமிடம். கடல், ஏரி, படகுகள், தென்னந் தோட்டங்கள், விற்பனை நிலையங்கள் என்று பற்பல நிறைவுதரும் இடங்கள் உள்ளன. . - பனாஜியில் நவம்பர் 17 முதல் டிசம்பர் 3 வரை தங்கியிருந்தேன். அங்கு சென்ற நோக்கமே படம் பார்க்கத்தான். அப்படி என்ன விசேஷம் என்று, கேட்பீர்கள். இந்தியாவின் 37 ஆவது அனைத்துலகத் திரைப்பட விழா அங்கு இடம் பெற்றது. உலகத் திரைப்படங்களைப் பார்க்க எனக்கு கொள்ளை ஆசை. அதுதான் அங்கு சென்றிருந்தேன்.

அதையும் விடாது கேரளாவின் 11 ஆவது அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாவுக்கும் சென்றிருந்தேன். (G) கோ-ஆவிலிருந்து “நேத்திராவதி” கடுகதி ரயிலில் டிசம்பர் இரவு புறப்பட்டு அடுத்த நாள் மாலை 6 மணிக்கு கேரளத் தலைநகர் திருவனந்தபுரம் வந்து சேர்ந்தேன். அந்த அனுபவமும் ஒரு பெரிய கதை.

ஜேர்மனியில் ஈழத்துத் தமிழ், அகதிகள் எதிர்கொள்ளும் நாடகம் - காதல் பூட்டு

ஈழத்தில் நன்கு பிரசித்தி பெறா விட்டாலும், நல்லதோர் புதிய எழுத்தாளர் எஸ்.உதயச்செல்வன் எனலாம். இவர் எழுதிய நாவல்களுள் ஒன்று “காதல் பூட்டு (2005)”. நாட்டின் சமாதானத்திற்கு இந்த நாவலை ஆசிரியர் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். நூலை வெளியிட்டிருப்பவர்கள் மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை - 17.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்கம், இந்த நாவலுக்கு, 2005 ஆம் ஆண்டு இலக்கிய விருதை வழங்கியிருப்பது அவதானிக்கத்தக்கது, நாவலாசிரியருக்கு நமது பாராட்டுதல்கள்.

“காதல் பூட்டு” வீரகேசரி வாரமலரில் தொடர்கதையாக வெளிவந்தது. இதனை, இப்பொழுது நாவல் என்ற புத்தக வடிவில் படித்துப் பார்த்தேன். திறனாய்வு சார்ந்த விதத்தில் இந்த எனது மதிப்புரை அமையும்.

நாவலாசிரியரின் நோக்கில் இந்தக்கதை என்ன கூறுகிறது என்று முதலில் பார்ப்போம். “ஒரு முக்கோணக் காதல் கதையை ஒரு ஜேர்மனி - அகதி முகாமில் நடப்பதை காதல், சோகம், பிரிவு, விரக்தி என்பவற்றைச் சித்திரிக்கும் நாவலாகப் படைத்திருக்கிறேன்”

கதை ஆரம்பம் முதலே சுவாரஸ்யமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. ஜேர்மனியிலுள்ள அகதி முகாமொன்றில் ஈழத்தவர்கள் சிலர் அறிமுகப் படுத்தப்படுகின்றனர். இக்கட்டான நிலைமைகளிலும், தமிழர் சிலரின் பழம்பெருமைச் செருக்கு புலப்படுத்தப்படுகிறது. ஆசிரியரின் முதிர்ச்சி உலக மனித இயல்பு, சுருங்கச் சொல்லி விளக்குவது போன்று உரையாடல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. வெளிநாடுகளுக்குத் தப்பியோடிச் சென்ற ஈழத்துத் தமிழ் இளைஞர்கள் சிலரின் அவமானந்தரும் செயல்களால், ஈழத்தமிழர்

மீது ஒரு வெறுப்பு வெளிநாடுகளில் இருந்து வருவதை நம்மில் பலர் அறிந்திருக்க மாட்டோம். இரண்டாவது அதிகாரத்தில் இது உணர்த்துவிக்கப்படுகிறது.

இந்தக் கதையில் வரும் ரம்யா என்ற பாத்திரம் “பண்பாட்டு அதிர்ச்சி”க்கு உள்ளாகிறாள். வசதிபடைத்தவள் என்பதனால் சிறிது திமிரும், செருக்கும் அவளிடம் குடிகொண்டிருந்தது.

அவள் தன் அண்ணன் (ஜேர்மனியில் உறைவிடச் சிற்றுண்டிச்சாலை, வைத்திருப்பவன்) மீது சந்தேகம் கொள்கிறாள். மேல் நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களை ரம்யா இன்னமும் உள்வாங்கவில்லை. அடம் பிடிப்பவள் அவசர புத்தியுள்ளவள் ஆயினும், நியாயத்தை நல்லமுறையில் எடுத்துச் சொன்னால், அதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனோபாவமும் அவளிடம் இருந்தது. அறியாமையினாலும், ஆணவத்தினாலும் ரம்யாவுக்கு கோபம் அடிக்கடி ஏற்படுவதுண்டு.

இந்தக் கதையில் வரும் அபிலாஷ் என்ற பாத்திரச் சித்திரிப்பின் மூலம் கதாசிரியரின் முதிர்ச்சி தென்படுகிறது. அந்தப் பாத்திரம் வாயிலாக ஆசிரியர் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“அப்படி இங்லிங்க, எனக்கும் நிறையவே உதவி பண்ணியிருக்காங்க. அது போல நானும் பிறருக்கு உதவி பண்ணினும்னு நினைக்கிறதில் எந்தப்புதுமையும் இல்லையே. உதவி செய்வதில் ஒருவகை ஆத்மதிருப்தி கூட இருக்கு, அவ்வளவுதான்.”

இந்தக் கதையின் 13 ஆம் அதிகாரத்தில் ஒரு திருப்பம் ஏற்படுகிறது. ராஜா என்ற பேசாக் குழந்தையின் தாயான சுகர்னா சொல்கிறாள்:

“வெட்கத்தை விட்டுச் சொல்கிறதென்றால், நான் பல பேரால் கெடுக்கப்பட்டு களங்கப்பட்டவள்... அந்த அக்கிரமத்தைச் செய்தவர்கள் இராணுவத்தினர்தான்”

அபிலாஷ் அவள் நிலைமையைறிந்து இவ்வாறு, பச்சாத்தாபப்பட்டான். “என்ன அதிசயம் தாய்மை என்பது எவ்வளவு பெரிய தத்துவம்! முகம் தெரியாத காட்டு மிராண்டிக்குக் கற்பைப் பறிகொடுத்து, அந்த கொடுமைக்காரனுக்கே குழந்தை பெற்று... இப்போ அந்தக் குழந்தையைத் தன் வாழ்க்கையாய் நினைத்து மார்போடு அணைத்து ஏ தாய்மையே! உன்னைச் சிரம்தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்”.

கதாசிரியர் உளவியல் பாங்கிலும் கதையை துரிதமாக வளர்த்துச் செல்வது, வரவேற்கத்தக்கதாய் அமைகிறது. சின்ன உதாரணம்,

“சிரிப்பில் சிவந்த முகத்தை ரசித்தவன் உடன் சுதாகரித்துக் கொண்டான். அவன் ரசித்ததைக் கவனித்துக் கொண்டவன் கவனிக்காதது போல் காட்டிக் கொண்டான். அவளையறியாமல் அவன் தன்னை ரசித்துக் கொண்டதை எண்ணி மனதுள் ரசித்துக் கொண்டான். இரு துருவங்களாக இருந்த அபிலாஷக்கும் ரம்யாவுக்குமிடையில் மெல்ல மெல்லத் துளிர்ந்த மெல்லிய கவர்ச்சியும், மன ஓட்டுதலும் “காதல்” என்ற பெயரில் உருவாகும் வேளையில் திடீரென்று ஒரு திருப்பம் - கதையில் நிகழ்கிறது.

ஊமையும், செவிடும் உள்ள ராஜா என்ற தகப்பன் தெரியாத ஐந்து வயதுக் குழந்தையின் தாயாரான சுகர்ணாவின் தடுமாற்றமே இது. இந்தத்தடுமாற்றம் தற்காலிகமானதுதான் என்பதை விளக்க, ஆசிரியர் 208 ஆம் பக்கத்தில் இவ்வாறு நியாயம் காண்பிக்கிறார்.

“அவனுடைய தாய்மையான நட்புணர்வுக்கு முன்னால் அவளுடைய ஒருதலைக் காதல் கூனிக் குறுகி தவித்தது. அப்படியே ஓடிப்போய். அவன் நெஞ்சைக் கட்டி அவன் மார்பில் முகம் புதைத்து அழவேண்டும் போலிருந்தது.”

இதற்கிடையில், அபிலாஷ் - ரம்யா காதல் பரிவர்த்தனைகள் வழக்கமான சிருங்காரக் கதைகளில் வருவதுபோல, இனிமையாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. இருவருடைய சம்பாஷணை மூலம்.

தமிழ் இளைஞர்களின் (சிலரின்) கெட்ட நடத்தைகளும், காட்டிக் கொடுக்கும் துரோகங்களும் இக்கதையில் இடம் பெறுகின்றன. அதேபோல, சில தமிழ்ப் பெண்களும் கீழ்த்தரமான மனப்போக்கைக் கொண்டவர்கள் என்பதையும் வெளிநாட்டில் சம்பவிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் மூலம் கதாசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

கூடியவரை நல்லதோர் மனிதனாகச் சித்திரிக்கப்படும் அநாதையான அபிலாஷ் மீது அதுசை கொண்ட கெட்ட தமிழர்கள் சிலர் அபிலாஷ் மனிதாபிமானம் காரணமாக சுகர்ணாவுடன் (ராஜா என்ற குழந்தையின் நிமித்தம்) தொடர்பு கொண்டிருப்பதை, அபாண்டமாக இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்.

“கல்யாணம் செஞ்சவங்களுக்கு இன்னொரு தொடர்பு இருந்தால் - அதை சின்ன வீடுன்னு சொல்வாங்க - ஆனா ஒன்றை

லவ் பண்ணிக் கிட்டு அதே நேரம் கல்யாணம் செய்து குழந்தை பெற்றவளையும் வைச்சிருந்தால் அதை எப்படிடா அழைப்பது?"

இந்தக் கதையின் 24 ஆம் அதிகாரத்தில் நாடக உணர்வை ஏற்படுத்தக் கூடிய விதத்தில் சம்பாஷணைகளை வரைந்திருப்பது பொருத்தமாய் அமைகிறது. இதற்குக் காரணம் தருக்க ரீதியாக ஆசிரியர் சிந்தனைத் தெளிவை ஏற்படுத்தியிருப்பதுதான்.

கயவர்கள் ரம்யாவின் அண்ணன் சிவராமை நம்பும்படி செய்து, அவனிடம் பணம் வாங்கி, சுகர்ணாவைக் கொலை செய்யத் திட்டமிடுகிறார்கள்.

ரம்யாவும் தன் காதலன், சுகர்ணாவுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறான் என்ற செய்தியறிந்து ஆத்திரம் கொள்வது நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. தர்ம சங்கடத்தில் அகப்பட்டுள்ள சுகர்ணா, நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில், தான் அபிலாஷை விரும்புவதாக ரம்யாவிடம் கூறியதும் ரம்யாவின் நிலைப்பாட்டுக்குச் சாதகமாய் அமைகின்றது.

சொல்ல வேண்டிய தருணம் இப்பொழுது வந்ததனால், அபிலாஷ், சுகர்ணாவுக்கு நேர்ந்த கதி பற்றிய உண்மைகளைக் கூறிவிடுகிறான். கோள் சொல்லிக் குடும்ப உறவுகளை முறிக்க முயன்ற கோமதி, லண்டனில் தன் கணவன், வாரிசுக்காக ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண்ணை மணந்து அவளைக் கர்ப்பிணி யாக்கியிருக்கிறான் என்ற செய்தி கோமதிக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. ஆயினும், கோமதியின் கெட்ட செயல்களை நிறுத்த, கோமதியின் கணவனும், கோமதியுடன் விடுதியில் இருக்கும் ரமணியும் கூட்டாகச் சேர்ந்து, கோமதியை இலங்கைக்கு மீண்டும் திருப்பியனுப்ப எடுத்த முயற்சிதான் என்று பின்னர் கதை மூலம் தெரிய வருகிறது.

இந்தக் கதையின் பிற்பகுதி Melodrama என்று சொல்லத்தக்க அதீத நாடகப் போக்காக அமைந்திருப்பதை தவிர்க்கமுடியாது. இது ஏனெனில், இலட்சியச் சிந்தனைகளும் தமிழ்ச்சினிமா, ஜனரஞ்சகப் புனை கதைப்போக்கு போன்றவற்றினால் கட்டுண்ட தமிழ் வாசகர்களை குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டின் (பாமரத்தன்மை கொண்ட பெருவாரியான வாசகர்களை) பொது வாசகர்களைத் திருப்திப்படுத்த இவ்வாறுதான் கதைகளை அமைக்க முடியும். இருந்தபோதிலும், ஓரளவு வித்தியாசமான சூழலில், நடப்பியலை மையமாகக் கொண்டு சுவையான நாவலைத்தந்த எஸ்.உதயச்சந்திரனைப் பாராட்ட வேண்டும்.

மேலை இலக்கியம்/மெய்யம்வாசுள்

நண்பர்களும் ஆய்வாளர்களுமான க. சண்முகலிங்கம், ராஜரத்தினம், மதுகுதனன் ஆகியோர் அண்மைக்கால மேலைத் தத்துவப்போக்குகள் தொடர்பாக குறிப்பாக நவீனத்துவம், நவீனத்துவத்தைத் தொடர்ந்து வந்த எதிர்ப்புத் தத்துவம் தமிழில் கிடைக்கக்கூடிய நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை வழங்கினார்கள். பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் நூல் விமர்சனம் தொடர்பாக அவர்கள் பங்கெடுத்தனர். இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை/ கைலாசபதி ஆய்வு வட்டம் ஆகியன நூலை வெளியிட்டுள்ளன. நூலின் பெயர்: பின் நவீனத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ளல். இந்த விமர்சன அரங்கு 15 பேர் மத்தியில் கடந்த 24/02/2007 இல் நடைபெற்றது.

***

நண்பர்கள் தெரிவித்த இந்தத் தமிழ் நூல்களைப் படித்துப் பயன்பெற எனக்கு ஆசையாய் இருக்கிறது. இவற்றைத் தேடிப் படித்து அறிவைப் பெருக்க அவகாசமும் இல்லாமற் போய்விட்டது. ஆயினும், சுமார் 25 வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்த இரு தமிழ் நூல்களை அண்மையில் மீளப் படித்துப் பார்த்தேன். எமது வாசகர்கள் இந்நூல்களினின்றும் பயன்பெறலாம் எனக் கருதி, இவை பற்றிய சிறுமதிப்புரைகள் தொடர்கின்றன.

***

முதலிலே, மேலை இலக்கியச் சொல்லகராதியை எடுத்துக் கொள்வோம். மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆங்கில - ஒப்பியல் துறையின் தலைவராக விளங்கிய, வை. சச்சிதானந்தன் இந்த நூலினை ஆக்கியோன். 1983 இல் வெளியாகிய இந்த நூலை

சொன்னாற்போல - 3

இந்திய மக்கில் நிறுவனத்தினர் வெளியிட்டிருந்தனர். மூதறிஞர் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் நினைவாக இந்த நூல் தொகுக்கப் பட்டுள்ளது. பல அறிஞர்கள் நூலாசிரியருக்கு உதவியுள்ளனர்.

வை. சச்சிதானந்தன் தமது முன்னுரையில் கூறும் விபரங்கள் நமக்கும் பயனளிக்கும்;

“நம் நாட்டில் (இந்தியாவின்) ஆங்கிலக் கல்வி சட்டபூர்வமாக 1835 இல் கல்விக் கழகங்களில் நுழைக்கப்பட்டாலும் ஆங்கில இலக்கியத்தின் தாக்கம் தமிழ் இலக்கியத்தில் 1879 ஆம் ஆண்டு முதல் ஊடுருவத் தொடங்கியிருக்கலாம் என்று மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை தன்னுடைய முதல் நாவலுக்கு எழுதிய முன்னுரையிலிருந்து நாம், அறிகிறோம். ஆனால், இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பிறகு தான் தமிழ் அறிஞர்களும் ஆராய்ச்சி மாணவர்களும் மேலை இலக்கியத் திறனாய்வு கோட்பாடுகளையும் முறைகளையும் உத்திகளையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் நுட்பதிட்டங்களை ஆராய்வதற்கு பரவலாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர் எனலாம்.

“இதற்கு ஆங்கில மூல நூல்களும் இலக்கியச் சொல்லதி காரங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் ஆங்கில இலக்கியத்தில் நேர்முகப் பயிற்சியின்மை காரணமாக, திறனாய்வுச் சொற்களைக் கையாளும் போது, சிக்கல்களும் கருத்து வேறுபாடுகளும் தோன்றி நுட்பமான இலக்கியம் மதிப்பீட்டிற்கு இடையூறுகளை விளைவிக்கத் தலைப்பட்டன. இக்குறையை ஒரு விதத்தில் நீக்குவதற்காகவே, தமிழில் ஓர் இலக்கியச் சொல்லதிகாரத்தினை, ஆக்கும் பணியை நானும் ஆங்கில இலக்கியத்திலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் ஒருசேர புலமையுடைய ஒரு சிறிய நண்பர் குழாமும் மேற்கொண்டோம்”.

இந்த பயனுள்ள அகராதியில் ஆங்கில அல்லது மேலைத் தேய கருத்தியல்களுக்கு ஏற்ப ஆங்கிலத் திறனாய்வுச் சொற்களுக்கு நல்ல முறையில் விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. உதாரணமாக, Aesthetic Attitude என்ற தொடருக்கு “முருகியல் சார்புணர்வு” என்று தமிழாக்கம் செய்யப்படுகிறது. அதேபோல, முருகியல் அயன்மை (Aesthetic Distance), முருகியற் கோட்பாடு (Aestheticism), முருகியல் (Aesthetics) ஆகியன பற்றிய விளக்கங்கள், என்னைப் பொறுத்த மட்டில் சரியாகவே இருக்கின்றன.

Avant Garde என்ற பிரெஞ்சுச் சொல்லுக்கு “முன்னணி இலக்கியம்” என்று கூறுவது பொருத்தமாக இல்லை என்று

எண்ணுகிறேன். நூலாசிரிர் தரும் விளக்கம்: “அமைப்பிலோ” (Form) உத்தியிலோ (Technique) புதிய முறைகளைக் கையாளும் இலக்கியத்தை இச்சொல் குறிக்கும்.

Belles Letters (கவின்கலை) “தற்காலத்தில் எளிய இலக்கியக் கட்டுரைகளை அல்லது நயம் அழகு எடுத்துரைக்கும் பாராட்டுக் கட்டுரைகளை மட்டும் குறிக்கின்ற தொடராகப் பயன்படுத்தப் படுகிறது.” எனது பெரும்பாலான பத்திகள் இந்த வகைகளுக்குள் அடங்கும்.

Cliche (வழக்கடிபட்ட சொற்றொடர்) என்பது இவ்வாறு விளக்கப்படுகிறது:

“திரும்பத் திரும்பவும், அடிக்கடி சொல்லிச் சொல்லி காலத்தால் தேய்ந்து போய், தனது வார்த்தையையும் ஓரளவுக்கு தனது முதல் பொருளையும் இழந்துவிட்ட சொற்றொடர்கள் இவை”.

இந்த நூலாசிரியர் (Criticism) என்ற சொல்லைத் தமிழில் “திறனாய்வு” என்றே பெயரிடுவது எனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. “விமர்சகர்கள்” என்று தம்மை அழைத்துக் கொள்பவர்கள் தயவுசெய்து, இலக்கியத் திறனாய்வு தொடர்பாகத் தரும் விளக்கங்களைப் படித்துப் பாருங்கள்.

ஆங்கில இலக்கியத் திறனாய்வுப் பதங்களில் நுழைந்துவிட்ட மற்றொரு பிரெஞ்சுச் சொல் Denouement. இதனை “கரை முறுக்கவிழ்வு”, என நூலாசிரியர் தமிழாக்கம் செய்கிறார்.

அடுத்ததாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில பதங்களுக்கான தமிழாக்கங்களைக் கீழே தருகிறேன்:

Empathy and Sympathy (ஒத்துணர்வும் பரிவுணர்வும்), Genre (இலக்கிய வகை), Hubris (இறுமாப்பு), Humanism (மனிதநலக் கோட்பாடு), Imagism (உருவக்கவிதை), Impressionism (உள்ளப் பதிப்பு), (Pathos) (உள நெகிழ்வு), Romance (அற்புத நவீற்சி) Sublime, (மேதகைமை).

***

அடுத்த நூல் “மேலைநாட்டு மெய்ப் பொருள் (சொக்கிரட்டிஸ் முதல் சாத்தர் வரை)” இதனை எழுதியவர் பேராசிரியர் க. நாராயணன். இவர் புதுச்சேரி தாகூர் கலைக் கல்லூரியில் தத்துவப் பேராசிரியராக விளங்கியவர். இந்த நூலும் 1989 இல் வெளிவந்தது. இந்த நூலில் முன்னுரை உட்பட 14 அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன..

அவையாவன:

சொக்கிரட்டிஸுக்கு முன், சொக்கிரட்டிஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்டோட்டில், நால்வகைக் கோட்பாடுகள், பிளேட்டோனிய மறு மலர்ச்சி, இடைக்காலச் சிந்தனைகள், கிறித்துவமும் தத்துவமும், புதுயுகம் பிறக்கிறது, பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகள், பட்டவியச் சிந்தனைகள், ஜேர்மனிய கருத்தியல், பொருளியல் சிந்தனைகள். - இவற்றைவிட அணிந்துரை, முன்னுரை என்பனவும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த நூலிலே 14 ஆங்கில நூல்களின் பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றை “கருவி நூற் பட்டியல்” என்கிறார் நூலாசிரியர். தமிழ் நூல்களும் தரப்படுகின்றன. அ.இ. எத்திரசலு மொழிபெயர்த்த “ஐரோப்பிய தத்துவ இயல்” என்ற இராசுல சாங்கிருத்தியாயனின் நூல் அவற்றுள் ஒன்று. மற்றையது ச. இராதா கிருஷ்ணன் தொகுத்த “கீழை மேலை நாடுகளின் மெய்ப்பொருள் வரலாறு தொகுதி 1, II. அடுத்தது. TMP காதேவன், சண்முகசுந்தரம் ஆகியோர் எழுதிய “மேல்நாட்டுத் தத்துவ வரலாறு”.

***

தமிழில் மெய்யியல் தொடர்பாக ஆரம்பகாலத்தில் வெளிவந்த, இரண்டு நூல்களின் ஆசிரியர்கள் இலங்கையராவர். மறைந்த கி. லக்ஷ்மண ஐயர் எழுதிய “இந்திய தத்துவஞானம்”, ந. கதிரவேற்பிள்ளை எழுதிய “மேனாட்டுத் தரிசன வரலாறு” ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

ஈழத்துப் பெண்களின் தனித்திறமைகள்

பத்மா சோமகாந்தன் பழுத்த அனுபவங் கொண்ட ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர். அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக உழைத்துவரும் இவர் “புதுமைப் பிரியை” என்ற பெயரில் புதுமைக் கருத்துக்கள் உள்ளடங்கிய முன்னோடிச் சிறுகதைகளை எழுதி வந்துள்ளார். முற்போக்குச் சிந்தனையாளர். பெண்ணியத்திலும் அக்கறை கொண்டவர். புதிய பரம்பரையினருக்கு இத்தகவல்கள் தெரியாமல் இருக்கலாம்.

கல்லூரி அதிபராகவும் சேவை செய்த இவர் “பெண்ணின் குரல்” என்ற ஏட்டின் ஆசிரியையாகவும் விளங்கினார். திறனாய் வாளராகவும், ஒலி/ஒளி பரப்பாளராகவும் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறார். “வேள்வி மலர்கள்” என்பது இவர் எழுதிய சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. இவருடைய துணைவன் “ஈழத்துச் சோமு” என்ற அமரர் சோமகாந்தன் என்பதையும் நாம் இங்கு நினைவூட்டலாம். அவரும் ஒரு பெரிய எழுத்தாளராவர்.

பத்மா சோமகாந்தன் நல்ல கருத்துகளைத் தெரிவிக்கக் கூடிய பேச்சாளராகவும் இருப்பதனாற் போலும், இவர் பங்களிப்பு களுடன் இரு வெவ்வேறு பெண்கள் சம்பந்தப்படும் நிகழ்ச்சிகள் கடந்தவார இறுதியில் இடம்பெற்றன.

கொழும்பில் இயங்கிவரும் அரச சார்பற்றதொரு நிறுவனம் “விழுதுகள்”. இந்த நிறுவனத்திற்குத் தலைமை தாங்குபவர் பல் திறனாற்றல் கொண்ட சாந்தி சச்சிதானந்தம் (ராஜசிங்கம்). இந்த நிறுவனம் “அகல்விழி” என்ற கல்விசார்ந்த ஓர் ஏட்டையும், வேறு சில வெளியீடுகளையும் பிரசுரித்து வருகிறது. மதுகுதனன் (ஆய்வாளர்), கந்தையா சண்முகலிங்கம் (ஆய்வறிவாளர்), மாரிமகேந்திரன்

(திரைப்பட ஈடுபாடுடையவர்) உட்படச் சில சிந்தனையாளர்கள் இந்நிறுவனத்தில் பணிபுரிகின்றனர். அவர்களுள் ஒருவர் பத்மா சோமகாந்தன். இவர் “ஊடறு” என்ற அமைப்பின் தலைவியாக இந்நிறுவனத்தின் சார்பாகத் தொழிற்படுகிறார்.

பத்மா சோமகாந்தன் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் கல்விக்குழுச் செயலாளராகவும் பல பணிகளைச் செய்து வருகிறார். இவர் சம்பந்தப்படும் இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பிரதான மண்டபத்தில் கடந்தவார (10/11-3-7) இறுதியில் நடைபெற்றன.

சனிக்கிழமை நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி “ஊடறு” வின் ஆதரவில் இடம் பெற்றது. கொழும்பு வாழ் இளம் பெண்களின் ஆற்றல்களை அன்று அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவர்களுள் சிலர் மேடையில் வீற்றிருந்தபோது, அன்னவற்றில் சிலரை முதற் தடவை யாக அறிமுகஞ் செய்து கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

எம். துவ்யாந்தி (ஒளிபரப்பாளர்), பிரியதர்ஷினி (ஒலி/ஒளி பரப்பாளர்), அனோஜா (தினகரன்), க. பிரபாலினி, ச. ஹஸ்தனி, க. கஸ்தூரி, ப. வனித்தா, ந. வனஜா, என். தர்ஷினி, ச. மேகலா, கா. பொன்மலர், ச.வைதேசி, மு. சாந்தி ஆகியோர் இந்த இளம் பெண்களுள் சிலர். இவர்களைவிட, தேவகௌரி, பத்மா சோமகாந்தன், அன்னலட்சுமி ராஜதுரை, சாந்தி சச்சிதானந்தம் போன்ற பழுத்த அறிவாளிகளும், அனுபவஸ்தர்களும் பங்களிப்புகளைச் செய்தனர். இந்த விழாவிலே, ஆரண்யா/ மைத்திரேயி ராஜசிங்கம் சகோதரிகள் (சாந்தி, ராஜசிங்கம் ஆகியோரின் புதல்விகள்) அபிநய நாட்டியம் புதுமையாய் சொல்லாமல் சொல்லும் செய்தியை வழங்குவையாக இருந்தது.

இந்தப் பெண்கள் விழாவிலே, ஆண்களும் பங்குபற்றினர். நடராஜசிவம் (ஒலி/ஒளிபரப்பாளர்), பி. பிரபாகரன், (வீரகேசரி நாளிதழ் ஆசிரியர்), எஸ். விஸ்வநாதன் (Eye Channel தமிழ் அதிபர்) தயானந்த (ஒலி/ஒளிபரப்பாளர்) ஆ. சிவநேசச்செல்வன்), (வீரகேசரி/ தினக்குரல்) ஈவலின் ரத்தினம் (நூலகம் இதழியற் கல்லூரி) தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கமும் பேசவிருந்த போதும், அவர் சமூகமளிக்கவில்லை. “ஊடகங்களில் இவர்கள்” என்ற தலைப்பிலே சில செய்திகளை இவர்கள் தந்து போயினர்.

கவியரங்கில் அன்னலட்சுமி இராஜதுரை (ஒரு சிறந்த

எழுத்தாளரும், இதழியலாளருமான இவர் ஒரு கவிஞரும் கூட) தலைமையில் சில பெண்கள் தமது வெளிப்பாடுகளைத் தெரிவித்தனர். இன்னுள் சில பெண்கள் வெவ்வேறு தலைப்புகளில் ஊடகம் தொடர்பாகக் கருத்துத் தெரிவித்தனர். சாந்தி சச்சிதானந்தம் அருமையான உரையொன்றின் மூலம் சில தெளிவான சிந்தனைகளைப் பரப்பிவிட்டார். பிரியதர்ஷினி, தர்ஷினி ஆகியோர் பார்வையாளர்கள் சிலரின் கருத்துக்களை அறிந்து கொண்டனர். பெண்களின் எண்ணிக்கையை விட ஆண்களின் வருகையே அதிகமாக இருந்தது. ஆயினும், சில பல முற்போக்கான கருத்துகளை இந்த நிகழ்ச்சி மூலம் நான் கற்றுக்கொண்டேன்.

***

சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமையும் (11.03.07) அதே மண்டபத்தில் முழு நாள் கருத்தரங்கு ஒன்று இடம்பெற்றது. இது, கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க கல்விக்குழுவினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன், சற்சொருபவதி நாதன், கோகிலா மகேந்திரன், பத்மா சோமகாந்தன், சித்திரலேகா மௌனகுரு, பவானி சுந்தரராஜன், ம. தேவகௌரி, பிரபாலினி கந்தசாமி, திருமதி பரமசாமி ஆகிய பெண்மணிகளுடன் செங்கை ஆழியான், தெளிவத்தை ஜோசப், க.சண்முகலிங்கம், தெ. மது சூதனன், சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார், டொக்டர் எம்.கே. முருகானந்தம் ஆகிய ஆண்களும் தமது பங்களிப்புகளைச் செய்தனர். பார்வையாளர் மத்தியிலிருந்தும் சிலர் கருத்துகளைத் தெரிவித்தனர்.

மதிய உணவு வழங்கப்பட்டது. பொறுமையுடன் கடைசிவரை இருந்தவர்களுள் நானும் ஒருவன். பல செய்திகளையும், கருத்துப் போக்குகளையும், புதிய சிந்தனைகளையும் கிரகிக்க முடிந்தமை எனது வரப்பிரசாதம்.

***

பெண்கள் சம்பந்தப்படும் சில நூல்கள் என் கைகளுக்குக் கிடைத்துள்ளன. அவற்றை நீங்கள் ஏற்கனவே, படித்திருக்கலாம். இப்பொழுது கனடாவில் வாழும் குறமகள் (வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்) ஈழத்து முன்னோடி எழுத்தாளர்களுள் முக்கியமானவர். பெண்ணிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர்களுள் இவரும் ஒருவர். கனடாவில் வாழும் மற்றொரு ஈழத்துப் பெண்

ஆய்வாளர்களுள் ஒருவரான கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமியின் கூற்றுப்படி, "குறமகள் மார்க்சியத் தத்துவங்களை உள்வாங்கியவர். பெண் உரிமைகளை மனித உரிமைகளாகக் கண்டு அவற்றுக்குத் தம் படைப்புகளில் அழுத்தம் கொடுப்பவர்".

இவர் எழுதிய "குறமகள் கதைகள்", "உள்ளக் கமலமடி" ஆகிய சிறு கதைத் தொகுப்புகள், சென்னை மித்ர வெளியீடாக சில ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளிவந்தன. இக்கதைகள் யாவும் தனித்தனி யாகப் பகுத்தாய்வு செய்யப்பட வேண்டியவை. சாவகாசம் ஏற்படும் பொழுது இவற்றைச் செய்வோம்.

பத்மா சோமகாந்தனின் "வெள்ளி மலர்கள்" என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு, சென்னை குமரன் வெளியீடாகச் சில வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்தது. இதில் 14 சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன.

இந்த நூலுக்குப் பதிப்புரை எழுதிய செ. கணேசலிங்கன் கூறுவதை இங்கு நினைவூட்டலாம்.

ஆணுலகும் பெண்ணுலகும் ஒன்றல்ல. வெவ்வேறானவை என்பார் சிமோன் டி போவே. கலை, இலக்கியம் இதற்கு விலக்கல்ல. சமுதாயத்தில் பாரிய பங்கினராக இருந்தும் அரசியல் பொருளாதார கலாசார அம்சங்களில் பெண்களுடைய கண்ணோட்டம் சிந்தனை எவ்வாறுள்ளது என்பதை மக்கள் முழுமையாக அறிய முடியாத நிலையிலேயே உள்ளனர். ஆணுலகமே ஆக்கிரமித்துள்ள இலக்கியத்துறையிலும் ஆங்காங்கே ஒரு சில பெண்களின் எழுத்தும் வெளிவருகிறது. அங்கும் பெண் எழுத்தாளர் வேறு மேம்பட்ட பெண்ணிய எழுத்தாளர்கள் வேறு எனவும் பிரித்துக் காண வேண்டியுள்ளது. இந்நூலின் ஆசிரியர் இரண்டாவது வகையைச் சார்ந்தவர். கதைகளினூடாக அன்னாரது பெண்ணியக் கொள்கைகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம். அத்தோடு இலங்கையின் இரண்டு தசாப்த காலத்து அரசியல் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் அவற்றின் கொடூரத்தையும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதுவும் இச்சிறு நூலின் தனிச் சிறப்பாகும்.

மற்றொரு பெண்ணியவாதி கலாநிதி (செம்மணச்) செல்வி திருச்சந்திரன் இவர் ஆங்கிலத்திலும் எழுதுவார். தமிழிலும் எழுதுவார். நிவேதினி என்ற ஏட்டின் ஆசிரியர். பல ஆங்கில, தமிழ் நூல்களை எழுதிய திருமதி திருச்சந்திரன் WERC என்ற பெண்கள் கல்வி / ஆய்வு நிலையத்தின் நிறைவேற்று அதிபராவார்.

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் செ. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் கருத்துகள்

கொழும்பு விஜித யாப்பா நிறுவனத்தினரின் வெளியீடாக “Stories from the Diaspora: Tamil women writing” என்பது இவர் எழுதிய 96 பக்க ஆங்கில நாவல். தமிழ் தெரியாதவர்கள் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு ஆங்கிலத்தில் தாம் இந்த நூலை எழுதியதாகக் கூறும் கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் தமிழிலும் இந்நூல் வெளிவரும் எனக் கூறுகிறார்.

முன்னுரை மூன்று அதிகாரங்கள், முடிவுரை, குறிப்புகள், நூல், அட்டவணை ஆகியன இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. தமது ஆய்வுக்காக இவர் எடுத்துக் கொண்ட ஆக்க இலக்கியங்கள் எவை என்று நாம் பார்த்தால் அவை இவை தான். “புதிய உலகம் எம்மை நோக்கி இரவில் வந்தவர்”, “வளர்மதியும் ஒருவோஷிங் மெஷினும்”, “சுரண்டிலின கொடுக்குகள்”, “ஒரு மனிதனின் குரல்”, “கற்புடைய விபசாரி”, “மூலைக்குள் ஒரு சமையலறை”, “சுபைதா ராத்தாவின் ஒரு பொழுது”, “விலங்குடைப்போம்”, “அவள் அப்படித் தான்”, “சோதித்த பொழுதுகளின் நிமித்தம்”, “யாதுமாகினாய்”, “ஆதலினால் நாம்”, “ராஜகுமாரனும் நானும்”. இவற்றுள் மூன்று கதைகள் லண்டனில் வாழும் இலங்கையரான ராஜேஸ்வரி பால சுப்பிரமணியத்தின் உடையவை. ஆங்கிலம் தெரிந்த ஆய்வாளர்களுக்கு இந்நூல் நல்ல பசளை.

Post Modernism

Modernism என்றொரு ஆங்கில வார்த்தை உண்டு. அதனைத் தமிழில் “நவீனத்துவம்” என்கிறார்கள். சரி.

Post Modernism என்றொரு வார்த்தையுமுண்டு. அதனைப் பின் நவீனத்துவம் என்கிறார்கள் தமிழ் நாட்டவர்கள். எந்த ஆங்கில வார்த்தையையும் கண்மூடித் தனமாக தமிழ் நாட்டவர்கள்போல இங்குள்ளவர்களும் பின்பற்றுவதுதான் பிழை.

இது பிழை ஏனெனில், தமிழ் நாட்டவர்களினது ஆங்கில வார்த்தைகளின் உச்சரிப்பு பிழையானதாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல் கருத்தியல்களும் பிழையாகப் பொருள் கொண்டு விளக்கப்படுவதனாலாகும்.

***

அது சரி. உமக்கேன் தமிழ்நாட்டவர்கள் மீது இவ்வளவு வெறுப்பு என்று கேட்கிறீர்களா? இல்லையே, அவர்களுடைய ஆங்கில உச்சரிப்பு பிழையென்பதில்தான் வெறுப்பு. அப்படியாயின் நீர் சொல்லும் உச்சரிப்பு சரியானதுதான் என்று எப்படி நிரூபிப்பீர் என்றும் நீங்கள் கேட்கலாம். நியாயமான கேள்வி தான். விடை சுலபம். Standard அல்லது Received Pronunciation என்றொரு நடைமுறை உச்சரிப்பு முறை இருக்கின்றது. படித்தவர்கள் எல்லாம் இந்த முறையில்தான் உச்சரிப்பதை நீங்கள் B.B.C அல்லது கல்விமாம்கள் பேசும்பொழுது கேட்டிருப்பீர்கள், உணர்ந்திருப்பீர்கள். எனவேதான் பொதுவாகச் சரியான ஆங்கில உச்சரிப்பு முறையை R.P. என்கிறார்கள். அதேவேளையில், அமெரிக்க, அவுஸ்திரேலிய ஆங்கில உச்சரிப்பு முறைகளில் சிற் சில அழுத்தங்கள் (Stress) சிறிது வேறுபடலாம்.

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கே.எஸ்.சிவசுமாராணி எழுத்துகள்

ஏதோ ஆங்கிலத்தைப் பெரிய அளவில் நீர் சரியாக உச்சரிப்பது போல பேசுகிறீர், நீர் கூட சரியாக உச்சரிக்கிறீரா என்றும் நீங்கள் கேட்கலாம்.

ஆமாம். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஆங்கில வர்த்தக சேவையில் நானும் ஒரு பகுதிநேர அறிவிப்பாளராக இருந்து வருகிறேன். அடிக்கடி நான் நிகழ்ச்சிகளை ஆங்கில பிறமொழிப் பாடல்களைத் தொகுத்து வழங்கி வருகின்றேன். நீங்களும் தான் கேட்டுப் பாருங்களேன்! 95 F.M. மீற்றரில் கொழும்பு! அயல் பிரதேசங்களுக்காக இந்நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாகின்றன. ஏனைய மாகாணங்களுக்கான ஒலிபரப்புகள் வெவ்வேறு F.M. மீற்றரில் ஒலிபரப்பாகின்றன. ஆசிய நேயர்களுக்கும் 31,49,19 சிற்றலை வரிசைகளில் ஒலிபரப்பாகின்றன. இ.ஓ.சு.தா. ஆங்கில நிகழ்ச்சிகள்.

நமது வானொலி நிலையங்களிலும் தொலைக் காட்சி நிலையங்களிலும் பணிபுரியும் அறிவிப்பாளர்கள் தமிழ்நாட்டு உச்சரிப்பில் ஆங்கில வார்த்தைகளை உச்சரிக்கும் பொழுதும், ஆங்கில பாடல்களை பரப்பும் பொழுதும் எனக்கு ஏதோ மாதிரியாக இருக்கிறது. என்ன செய்வது? வழிகாட்டுவார் இல்லாவிட்டால் அறிவுரைகளைக் கேட்டு அனுசரிக்க மறுக்கப்பட்டால் பிழையே சரியாகக் காலக்கிரமத்தில் போய்விடும்.

இது இப்படியிருக்க M.T.V நிலையத்தில் ஆங்கிலத்திலே செய்தி வாசிப்பவர்கள் இருவர் துரதிர்ஷ்ட வசமாக தமிழ் பேசும் இனத்தவர்களாகிய இஸ்லாமியப் பெயர்களைக் கொண்ட இருவர். இலங்கையின் தமிழ்ப் பெயர்களை, உதாரணமாக மூதூர், சம்பூர், வாகரை கர்ணகடுரமாக உச்சரிக்கும் பொழுது எனக்கு ஆத்திரமே வந்து விடுகிறது. அதேவேளையில், M.T.V யில் ஒரு தமிழ்ப் பெண் சரியான ஆங்கில உச்சரிப்பில் செய்தி வாசிப்பார். தமிழ்ப் பெயர்களைத் தமிழ் போலவே உச்சரிப்பார். இந்த இரு இஸ்லாமியர்களும் (இஸ்லாமியர்கள் மீது எனக்கு வெறுப்பேயில்லை என்பதை கருத்தில் கொள்க) தமிழைக் கொலை பண்ணுவது மன்னிக்க முடியாதது.

இந்த நிலையத்தின் உயர் அதிகாரிகளாக இருக்கும் செவான் டானியல், ரங்கா போன்றவர்கள் பிழையாக உச்சரிப்பவர்களைத் திருத்த வேண்டாமா?

***

சரி, இனி முக்கிய விடயத்துக்கு வருவோம். Modernism

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் செ.எஸ்.சிவமூர்த்தி அருத்துகள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(நவீனத்துவம்) என்றால் என்ன? இது ஒரு போக்கைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்.

ஒரு நவீன பாத்திர வார்ப்பு அல்லது ஒரு சிந்தனையின் உயர்தரப்பாங்கு அல்லது கருத்து வெளிப்பாடு அல்லது உத்திமுறை நவீனத்துவமாகவும் புதுமை யாகவும் இருக்கும் பட்சத்தில் அதனை நவீனத்துவமானது என்கிறோம்.

கலை/ இலக்கியம் போன்றவற்றைப் பொறுத்தமட்டில், பண்டை உயர்தர முறைமை (Classical) அல்லது மரபு ரீதியான முறைமையிலிருந்து விடுபடும்போக்கு அல்லது நடை (Style) அல்லது வடிவம் “நவீனத்துவம்” எனப்படுகிறது. நவீன சிந்தனைகளுக்கேற்ப மரபு வழிச் சிந்தனைகளை விரிவுபடுத்திச் செல்லும் இயக்கமாக மேற்காலகில் ஒரு வழமை இருந்து வந்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் கட்டங்களிலும் “நவீனத்துவம்” செல்வாக்குடையதாக இருந்தது. இந்தச் செல்வாக்கு பின்னர் வந்த ஒரு போக்கினால் செல்வாக்கு இழந்தது. அதனை Post- modernism என்றார்கள். அதாவது நவீனத்துவத்தைத் தொடர்ந்து வந்த இயக்கம் என்பதே பொருள். இது இப்படியிருக்கையில், அறியாமையினாலும் சோம்பலினாலும் Post- modernism என்ற இயக்கத்தை “பின் நவீனத்துவம்” என்று பெயரிடுவது எவ்வளவு தப்பு பாருங்கள். கருத்தியல்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் தமிழ்நாட்டுச் சிற்றேட்டாளர்களும் பேராசிரியர்களும் வழிகாட்டல்களில் பிழை விட்டுவிட்டார்கள் என்று எனக்குப் பெரும் கவலைதான். போகட்டும்.

Post- modernism என்பதனை “நவீனத்துவத்தைத் தொடர்ந்து வந்த புதிய முறைமை” என நாம் தமிழில் விளக்கலாம். ஆனால், அப்படிச் செய்யாமல் Post என்பதனை “பின்” என்ற அகராதி அர்த்தத்தில் நம்மவர்கள் பிரயோகிக்கத் தொடங்கியது மாத்திரமல்லாமல், அதுவே சரியாக வாதிக்கவும் முன்வருவர்.

Post- Modernism தொடர்பாகச் சில விளக்கங்களைப் பார்ப்போம். கலைகள், கட்டடக்கலை, திறனாய்வு போன்றவற்றுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு கருத்தியல்தான் இந்த Post-Modernism. சென்ற நூற்றாண்டின் (20) பிற்பகுதியில் இந்தப் போக்கு நிலவியது. நவீனத்துவப் போக்கில் நின்று, இது பெருமளவில் விலகிச் சென்றது.

கலைகள் தொடர்பான பார்வைகளை இந்தப் போக்கு

நிராகரித்தது. மரபுவழித் திறனாய்வை (நான் இன்னமும் மரபுவழித் திறனாய்வைத்தான் மேற்கொள்கின்றேன் என்பதில் எனக்கு வலு சந்தோஷம்) நிராகரித்து அம்முறை மீது நம்பிக்கையின்மையையும் வெளிப்படுத்தியது.

“பின் நவீனத்துவம்” என்று சொல்லப்படும் ஓய்ந்துபோன இந்தப் போக்குப்பற்றி நிறையவே தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நான் எழுதி வந்திருக்கிறேன். எனது புத்தகங்கள் சிலவற்றிலும் இது தொடர்பான கட்டுரைகளைச் சேர்த்திருக்கிறேன். என் துரதிர்ஷ்டம் பால சுப்பிரமணியம் சிவகுமார், சிவானந்தம் சிவசேகரம் போன்றவர்கள் எனது கட்டுரைகளைப் படிக்கவேயில்லைப் போலும்! என்ன செய்வது, அவர்களுக்கு அல்லது அவர்கள் clique க்குப் பிடித்தவர்களின் கட்டுரைகளை மாத்திரம்தான் அவர்கள் படிப்பார்கள் போலும்.

இதனை இப்படி நான் ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், அண்மையில் ஒரு புத்தகம் கொழும்பில் வெளியிடப்பட்டது. அந்த வெளியீட்டு விழாவிலே பேசிய முற்குறிப்பிட்ட இருவரும் கா.சிவத்தம்பி, சோ.கிருஷ்ணராஜா, சி.சிவசேகரம், சபா ஜெயராசா ஆகியோர் பின் நவீனத்துவம் (அவர்களுடைய பாஷையில்) தொடர்பாக எழுதிய வற்றையும் தமிழ் நாட்டுப் பேராசிரியர்கள் (அ.மார்க்ஸ் என்பவர் அவர்களுள் ஒருவர்) எழுதியவற்றையும் பிரஸ்தாபித்தார்கள்.

மார்க்ஸியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நேர்மையாகத் திறனாய்வு செய்யும் ரவீந்திரனுடைய நூல் பற்றியோ பல்நெறி சார்ந்த multidisciplinary எனது திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் பற்றியோ மூச்சுப் பேச்சைக் காணோம். இவர்களின் இந்த உதாசீனம் அறியாமையால் நிகழ்ந்ததா அல்லது இருட்டடிப்புச் செய்ய வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தினால் வந்ததா நான் அறியேன் பராபரமே!

பின் நவீனத்துவம் என்றழைக்கப்படும் (socalled) போக்கில் பெரிதும் ஈடுபடும். (காலந்தாழ்த்தி இந்தப் போக்கு காலாவதியாகி விட்டதை அறியாமல்) அகவிழி, ஓலை போன்ற ஏடுகளின் ஆசிரியர் மதுதனன் பழைய இலக்கியங்களையும் புதிய இலக்கியங்களையும் மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தி எழுதியும் பேசியும் வருகிறார் என்பதையும் நம்மில் சிலர் அவதானித்து வருவதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

இலங்கையில் அண்மையிலே post modernism தொடர்பாக இரண்டு நூல்கள் வெளிவந்தன. அவையாவன:

சபா ஜெயராசா எழுதிய பின் நவீனத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ளல், பின் நவீனத்துவம் மாயைகளைக் கட்டவிழ்த்தல் இந்த இரண்டு நூல்கள் தொடர்பான மதிப்புரையை அடுத்த வாரம் பார்ப்போம். இது தவிர எனது கட்டுரைகளைப் படிக்க விரும்பாதவர் களுக்கும் பின் நவீனத்துவம் என்று சொல்லப்படுவது பற்றி நான் என்ன கூறினேன் என்பதையறிய விரும்பும் எனது வாசகர்களின் தகவலுக்காகவும் நவீனத்துவத்தைத் தொடர்ந்து வந்த திறனாய்வுப் போக்கு Postmodernism பற்றியும் எனது கட்டுரைகள் அடங்கிய நூல்களின் பெயர்களை இங்கு தருகிறேன்:

மரபு வழித் திறனாய்வும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமும் (2000) பக்கங்கள் 118-120 (பின் அமைப்பியல் வாதமும் திறனாய்வும்)

சொன்னாற்போல...2 (2005)- பக்கங்கள் 84-85 மிஷேல் (F) பூக்கோ.

இந்திய - இலங்கை இலக்கியம் : ஒரு கண்ணோட்டம் (2005) பக்கங்கள் 9-10 (பின் நவீனத்துவத்தின் இயலாத்தன்மை)

***

இது இவ்வாறிருக்க அறியாத்தனமாக என்னிடம் சிலர் நேரிலேயே கேட்டார்கள்;

1. நீங்கள் ஏன் சினிமாவை சினமா என்கிறீர்கள்?
2. விமர்சகராகிய நீங்கள் சினிமாவைப் பற்றி எல்லாம் எழுதுகிறீர்கள்? இது கேவலமல்லவா?
3. தமிழ்ப் படங்களைப் பற்றி எழுதினாலும் பரவாயில்லை. பிறமொழிப் படங்களைப் பற்றி எழுதி என்ன பிரயோசனம்?
4. ஒவ்வொரு வாரமும் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதுகிறீர்களே! அவ்வளவு cheap ஆக பிரசித்தி பெறவா? நண்பர்கள் எனக் கூறிக் கொள்ளும் இவர்களின் கேள்விக் கான பதில் இவைதான்.

1. சினிமா என்பது தமிழ்நாட்டு உச்சரிப்பு, சரியான உச்சரிப்பு சினமா. ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் சினமா என்றே உச்சரிக்கிறார்கள். கேட்டுப் பாருங்கள்.

2. நான் விமர்சகனில்லை. வேண்டுமானால் திறனாய்வாளன் என்று அழைத்துக் கொள்ளலாம். விமர்சகர்கள் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள் கண்டித்து ஆக்கரீதியான அணுகுமுறையைக்

தவிர்த்து கண்டனங்களையே செய்கிறார்கள். நான் அப்படிச் செய்வ தில்லை. ஆக்க பூர்வமாகவே திறனாய்வு செய்கிறேன். திறனாய்வு என்றால் என்ன? என்ற எனது புத்தகத்தைப் படித்துப் பாருங்கள்.

சினமாவைப்பற்றி கலைத்துவமான சினமா பற்றிப் பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் பலரும் படித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்காக எழுதுகிறேன்.

3.தமிழ்ப் படங்கள் (இந்தியா, இலங்கை, பிற நாடுகள்) பற்றி நிறைய எழுதப் பலர் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். பிற மொழிப் படங்கள் பற்றி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுத நம் நாட்டில் ஓரிருவரே இருக்கிறார்கள். எனது “அசையும் படமங்கள்” சினமா, சினமா” ஓர் உலக வலம் ஆகிய நூல்களைப் படித்துப் பாருங்கள்.

4.எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வாராவாரம் நான் எழுது வதற்குக் காரணம்:

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் மதிப்புரைகளை எழுதும் படி வாரத்திற்கு மூன்று புத்தகங்கள் ஆகுதல் எனக்கு வந்து சேரு கின்றன. இவற்றை மதிப்பிட்டு எழுத ஒரு பத்திரிகை மாத்திரம் போது மானதாக இல்லை. அதனால்தான் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வாராவாரம் எழுதி வருகிறேன். எனக்கு publicity தேடவல்ல.

இன்னுமொன்று என்னைப் பற்றியும் நானே எழுதுவது சுய விளம்பரத்திற்காகவல்ல. எனது எழுத்துகளை விஷமிகள் இருட்டடிப் புச் செய்தால் அவர்களுக்குத் தகவல் தருவதற்காக அவ்வாறு எழுது கிறேன். தவிரவும் பத்தி எழுத்து (columns) என்பது வாசகர்களுடன் personal ஆக உரையாடுவது போன்ற எழுத்தாகும். தமிழில் இது இன்னமும் சரியாக உணரப்படவில்லை.

“பின் நவீனத்துவம்” ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள்-1

கலாநிதி சபா. ஜெயராசா எழுதிய அண்மைக்கால நூல்களிலொன்று “பின் நவீனத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ளல்” (2007).

இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை + கைலாசபதி ஆய்வு வட்டம் இதனை வெளியிட்டுள்ளது. இதனை கொழும்பு- 06, 11, இராஜசிங்க வீதி என்ற முகவரியிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

“எல்லை நிலையில் உள்ள இளம் வாசகர்களுக்கு” இந்த நூலை ஆசிரியர் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்.

அவர் தமது முன்னுரையில் பின் நவீனத்துவத்தைப் பல பரிமாணங்களினூடாக நோக்கல் இந்நூலாக்கத்திலே முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது” என்று கூறுகிறார்.

“இத்தகைய ஒரு தேவையை நண்பர்கள் நீர்வை பொன்னையன், தெ. மதுதனன், த. சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் வற்புறுத்தியதுடன் பல மூல நூல்களையும் வாசிப்பதற்குத் தந்து உற்சாகமளித்தனர்” என்றும் கூறுகிறார்.

நூலின் பிற்பகுதியில் உசாத்துணை நூல்களின் பெயர்பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளது. என் போன்ற வாசகர்களுக்குப் பிரயோசனமானது.

பல தவகல்களைப் பின்வரும் தலைப்புகளில் நூலாசிரியர் சபா. ஜெயராசா தருகிறார். இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியல் சார்ந்ததுறைகளில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர். அங்கு பேராசிரியராகப் பணி புரிகிறார். முன்னரும் சில நல்ல பயனுள்ள நூல்களைத் தந்திருக்கிறார். ஆரம்பத்தில் சிறுகதை, கவிதை, மொழி பெயர்ப்புக்களைத் தந்தவர். மேற்குலகத் தத்துவத் தரிசனங்களில்

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கே.எஸ்.சுவாமிநாதன் எழுத்துகள்

பரிச்சயம் பெற்றவர். இவரைப் போலவே அப்பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் கிருஷ்ணராஜாவும் மேற்குலகச் சிந்தனைகளை இவ்விருவரும் தமக்கேயுரிய Academic style இல் தமிழில் தந்திருக்கிறார்கள்.

கலாநிதி சபா. ஜெயராசா பின்வரும் தலைப்புகளில் தமது விளக்கக் கட்டுரைகளைத் தந்திருக்கிறார்.

பின் நவீனத்துவம் - தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் தேக்கம், பின் நவீனத்துவத்தின் வரலாறு, பின் நவீனத்துவ எண்ணக்கரு விளக்கம், பின் நவீனத்துவம் - மீள் நோக்கல், பின்புலமாக அசையும் விசைகள், இப்பாப் ஹசனின் பின் நவீனத்துவ முன்னோடி விளக்கம், கட்டடக்கலை நோக்கிற் பின் நவீனத்துவம், லியோகத் வழங்கிய பின் நவீனத்துவ நிலவரம், றோலன்ட் பார்த்தின் வாசகர் பிறப்பு, மிஷெல் பூக்கோவின் அறிகைமுறைமை, பூக்கோவும் பெண்ணியமும் பின் நவீனத்துவமும் பின் நவீனத்துவ அழகியல், பின் நவீனத்துவ ஆசிரியம், உலகக் கல்விச் செயல் முறைகளில் பின் நவீனத்துவத்தின் செல்வாக்கு பின் நவீனத்துவமும் இறையியலும், பரத நாட்டியமும் பின் நவீனத்துவமும், இலக்கியவுலகின் புதிய அறிகை வடிவங்கள், நீங்கிய பன்மை நிலை மேலெழத் தொடங்கும், பின் நவீனத்துவம் - மறு மதிப்பீடு, பின் நவீனத்துவமும் மார்க்சியமும். ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழ் மாணவர்களுக்கு குறிப்பாக சமூகவியல், மெய்யியல், இலக்கியம், வரலாறு போன்ற பாடங்களைப் படிக்கும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் இங்குள்ள சரிநிகர் மூன்றாவது மனிதன் மூன்றாவது கண் போன்ற சிற்றேடுகளில் எழுதுபவர்களுக்கும் கூடிய வகையில் முழுமையாக “பின் நவீனத்துவம்” என்று அழைக்கப்படும் விடயம் பற்றிய விளக்கங்களை பாரபட்சமின்றி நூலாசிரியர் விளக்கிக் கூறுகிறார்.

அதேசமயம், அவர் “மார்க்சியப்பார்வை”யை வலியுறுத்துவதையும் நாம் காண்கிறோம். நூலாசிரியர் ஒரு மார்க்சியவாதி என்பதை நாம் எளிதில் கண்டுபிடித்து விடுகிறோம்.

பரதநாட்டியம் ஒரு தூய கலை என்று கருதுபவர்களுக்கு தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருளின் அடிப்படையில் ஒரு சிறு கட்டுரையை சபா. ஜெயராசா எழுதியிருக்கிறார்.

அதிலிருந்து சில பகுதிகள்

பரதநாட்டியத்தில் “தூய்மை” பேணப்பட வேண்டுமென்ற

கருத்து மரபு வழி நாட்டிய ஆசிரியர்களால் முன்வைக்கப்படும் அறிவிப்பாக இருந்து வருகிறது. இவ்வாறாக வலியுறுத்தப் படும் “தூய்மை இன்று கட்டிக் காக்கப்படுகின்றதா என்பது ஆய்வாளர்களின் கேள்விக்குறியாகியுள்ளது.

“பரத நடனம் திடீரென்று தோற்றம் பெற்ற ஒரு கலை வடிவம் அன்று. அது தமிழர்களது நீண்ட பண்பாட்டு வரலாற்றோடு இணைந்து கூர்ப்படைந்து செம்மை வடிவம் பெறலாயிற்று... வெறியாட்டம், பரத நடனத்தின் நிருத்தத்துக்குரிய தூய நடன அடிப்படையாயிற்று... தமிழகப் பக்தி நெறிக் காலத்தில் ஆடலில் பக்தி மனவெழுச்சியே மேலுயர்த்தப்பட்டது... அரசு அதிகாரத் தோடு இணைந்திருந்த சமஸ்கிருத மொழியாட்சிக்குட்படுத்தப்பட்ட கல்வி முறைமை பரதத்தின் கட்டுமானத்தை சமஸ்கிருத எண்ணக்கருக்களைப் பயன்படுத்தி விளக்கலாயிற்று.”

இங்கு “புனிதம்” என்பது இறைமை மயப்படுத்தலை விட்டு வெளிநீங்காதிருத்தலைக் குறிப்பிடுகின்றது. “தூய்மை” என்பது நன்கு கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்ட அளவு விதிகளை மீறாது, “அங்க சுத்தமாக” பிரதி பண்ணுதலும் பரத நடனத்தோடு இணைந்த விதிகளை மீறாதிருத்தலுமாகும்.”

செல்லத்தம்பி மாணிக்கவாசகர் போன்ற பரத நாட்டிய இரசனையாளர்களும் நாட்டிய ஆசிரியர்களும் நடன மணிகளும் இந்த நூலையும் மெளனகுரு எழுதிய சில நூல்களையும் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

அத்துடன், “சிரிங்காரம்” என்ற தமிழ்ப் படத்தையும் பார்த்து விட்டு தமது ஆங்கில, தமிழ் எழுத்துகளை இந்த இரசனையாளர்கள் எழுதினால் இன்றைய வாசகர்களுக்குப் பயனளிக்கும் என நினைக்கிறேன்.

இந்த நூல் 96 பக்கங்களைக்கொண்டது. ஆசிரியர் சபா. ஜெயராசா பயன்படுத்தும் சில சொற்பதங்கள் என் போன்ற சாதாரண வாசகர்களுக்கு தடங்கலை ஏற்படுத்துகின்றன. உயர் கல்வி மாணவர்களுக்குப் பாடநெறிகளை வகுத்து கடின தமிழில் அவற்றை விளங்கப்படுத்துவது போல இந்த நூலும் அமைந்திருக்கின்றது.

பின் நவீனத்துவம்: ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் 2

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை (முகவரி குறிப்பிடப்படவில்லை) வெளியிட்ட ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பு “பின் நவீனத்துவம்: மாயைகளைக் கட்டவிழ்த்தல்” 114 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூல் மறைந்த ஏ.ஜே. கனகரத்தினாவுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. “தமிழில் முற்போக்குச் சிந்தனைக்குத் தனது திறனாய்வு மூலம் பெரும் பங்காற்றிய சிந்தனையாளர்” என்று ஏ.ஜே.க.வை வெளியீட்டாளர்கள் உரிமை பாராட்டுகின்றனர்.

இக்கட்டுரைகளை எழுதியவர்கள் கேசவன், சிவசேகரம் ஆகிய மார்க்சியவாதிகள். முருகையன், வேணுகோபால் ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைகளும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. வேணுகோபால் பற்றி எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. முருகையன் சிறந்த கவிஞர், நாடகாசிரியர், திறனாய்வாளர் என்பதுடன் ஓர் இடதுசாரிப் போக்குடைய சிந்தனையாளர் என்பதையும் அறிவேனே தவிர, அவர் மார்க்சியவாதியோ என்பது பற்றி எனக்கு அதிகம் விளக்கமில்லை.

கேசவனின் கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருப்பதை நான் ஏற்கனவே எனது “இந்திய இலக்கியம் ஒரு கண்ணோட்டம்” என்ற நூலிலே சேர்த்துள்ளேன்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பொறியியல் துறைப் பேராசிரியராக விளங்கும் சி. சிவசேகரம் சிறந்த கவிதைத் தொகுப்பு களையும், மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகளையும் தந்திருப்பவர். “விமர்சன” நூல்களையும், எழுத்துக் குறியீடுகள் (Punctuation) தொடர் பான ஓர் அருமையான நூலையும் தந்திருக்கிறார். கலை, இலக்கியங்களில் ஈடுபாடுடைய இந்த விஞ்ஞானி “அரசியல் விமர்சக” ராகவும் செயற்படுகிறார். பல புனைபெயர்களும் இவருக்கு உண்டு. ஆங்கிலத்தில் முன்னர் எழுதிவந்த இவர். இப்பொழுது தமிழில் மட்டுமே எழுதுகிறார்.

சி. சிவசேகரம் எழுதுவதில் ஒரு நியாயமிருக்கிறது. ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது. இவர் கூறுகிறார், “பின் நவீனத்துவத்தைப் பற்றிக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மயக்கங்கள் பெரும்பாலும் கலைந்துவிட்டன. தமிழகத்தில் அதனை முன்னிறுத்திப் பயன்படுத்த தலித்தியம் பேசிய சிலருக்கு ஒரு தேவையும் வசதியும் இருந்தது. இலங்கையில் அவ்வாறான நியாயமும் இல்லாமல் பின் நவீனத்துவம் வலிந்து திணிக்கப்பட்டது என்பது கவனிக்கத்தக்கது” இது மெத்தச் சரி.

இந்த நூலிலே பேசப்படும் விடயங்கள் பின்வரும் தலைப்பு களில் தரப்பட்டுள்ளன;

பின் நவீனத்துவம் பற்றிய விளக்கத்திற்கான தேவை, பின் நவீனத்துவம்- முன்னுரையாகச் சில குறிப்புகள் (எம்.ஏ. நுஃமான்), அணிந்துரை (சி. தில்லைநாதன்), பதிப்புரை, தமிழ்ச் சூழலில் பின் நவீனத்துவம் (சி.சிவசேகரம்), ஆசிரியனாவது சாவதாவது (சி.சிவ சேகரம்), முதலாளியத்தின் மறுபக்கம் சி. முருகையன்), பின் நவீனத்துவம், ஒரு நவீன அத்வைதமே! (ந. வேணுகோபால்), பின் நவீனத்துவத்தின் தத்துவமும் அரசியலும் (கோ. கேசவன்).

“பின் நவீனத்துவம்” என்று சொல்லப்படும் அராஜகத் திறனாய்வுப் போக்கை எள்ளி நகையாடுபவர்களில் நானும் ஒருவன். (எனது கட்டுரைகளில் இதனை ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன்) என்பதனால் இந்தப் புத்தகத்தைப் பெரிதும் விரும்புகிறேன். உண்மையைத் தேடும் வாசகர்கள் இந்த நூலையும் அவசியம் படித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“பின் நவீனவாதம்” பொருத்தமானது என்று நுஃமான் நினைக்கிறார். மொழியியல் துறையில் பேராசிரியராக இருக்கும் இவர், சில விளக்கங்களைத் தருகிறார். நவீனத்துவத்தின் எதிர் வினையாகவே Post modernism என்ற சிந்தனைப்போக்கு எழுந்ததை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும்போது “பின் நவீனவாதம்” சரியான மொழி பெயர்ப்பாக அமையுமே என்பது நியாயமான கேள்வி என நினைக்கிறேன்.

பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான், அ. மார்க்ஸ் என்ற தமிழ்நாட்டு “விமர்சகரை” இனங்கண்டு பின்னையவரைத் தோலுரித்துக் காட்டு வதை நான் ரசித்தேன். “பின் நவீனத்துவம்” என்பது மேற்கிலேயே செயலற்றுப்போய் விட்டதை நினைவூட்டுகிறார் நுஃமான்.

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் கூறுவதுபோல, “புதிய வற்றால் வெறுமனே அள்ளப்பட்டுப்போகாது, “எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் மெய்யப்பொருள் காண விழைவோர் அதனை முன்னெடுப்பர்” என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

பதிப்பகத்தார் கூறியிருப்பதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

“மேற்கில் கடும் தோல்விகளைச் சந்தித்து அதன் முடிவை எட்டிக் கொண்டிருந்த பின் நவீனத்துவத்தை இந்தியாவில் (தமிழ் நாட்டில்) சிலர் தாங்கிப் பிடிக்க 1990 களில் இந்தியாவில் பின்

நவீனத்துவம் தொடர்பான ஒரு சலசலப்பைத் தொடர்ந்து விளக்கமே இல்லாத சில புத்தகங்கள் வெளிவந்து வாசகனைத் தொல்லைப் படுத்தின.”

இந்த நூலிலே ஒரு புகைப்பட விளக்கம் தரப்படுகிறது. அதிலே “கட்டடம்” என்பதற்குப் பதிலாக “கட்டிடம்” என்று பிழையாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

சி. சிவசேகரம் “ஞாயிறு தினக்குரல்” இல் 1999 ஆம் ஆண்டில் எழுதிய கட்டுரையை அப்போது நான் படிக்க முடியாது போய்விட்டது. அக்காலப்பகுதியில் நான் ஓமான் மஸ்கெட்டில் பணி புரிந்தேன். பேராசிரியரின் தெளிவான நடைக்கட்டுரை அவசியம் படிக்கப்பட வேண்டியது. சிவசேகரம் சரியாகவே கூறுகிறார். “எந்தவொரு கூற்றும் பல்வேறுபட்ட வாசிப்புக்கு ஆளாகலாம் என்பது புதிய உண்மையல்ல. ஆயினும், ஆசிரியன் இறந்து விட்டான்” என்ற பிரகடனத்தின் மூலம் ஒரு படைப்பை வாசித்து விளங்கிக் கொள்வது முற்றாக வாசகனின் கையிலே உள்ளது என்ற வாதம் மனிதரிடையே கருத்துப் பரிமாறலின் அனுபவத்தையே மறுப்பதாகும்.” அவர் மேலும் கூறுவார்: “எந்தப் படைப்பையும் விளங்கிக் கொள்வதில் அதன் காலம், தூழல், படைப்பாளி பற்றிய தகவல்கள் என்பன மேலதிகமாக உதவுவதை நாம் அறிவோம்.”

பேராசிரியர் சி. சிவசேகரத்தின் கலை, இலக்கியம் சம்பந்தமான பொதுக் கட்டுரைகளை (விமர்சனங்களை அல்ல) படிப்போர் நிறையப் புத்தறிவைப் பெறுவர். இந்த நூலில் இவருடைய கட்டுரைகள் அறிவுப் பெருக்கத்துக்கு உதவுகின்றன.

க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, முருகையன், ஏ.ஜே. கனகரத்தனா, சி.சிவசேகரம், க. சண்முகலிங்கம், மு. தளையசிங்கம், சி. தில்லைநாதன் ஆகியோரைத் தவிர மேநாட்டுக் கலை இலக்கியங்களில் நிறையப் பரிச்சயம் கொண்டவர்கள், இலங்கையில் இப்பொழுது இல்லை. மு.பொன்னம்பலம், சோ. கிருஷ்ணராஜா, சபா. ஜெயராசா, கே.எஸ். சிவகுமாரன் ஆகியோரும் ஓரளவு பரிச்சயம் கொண்டவர்கள் எனலாம். இது முக்கியமானது. ஆங்கில அறிவு போதிய அளவு இல்லாமல், Post-modernism போன்ற கருத்தியல்களை விளங்கிக் கொள்வது கடினம். அரைவேக்காட்டுத் தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களின் அவியல்களில் தங்கியிருப்பது ஆபத்தானது. பேராசிரியர் சிவசேகரம் கூறுகிறார்; “எவ்வளவு தெளிவாக எழுதப்

பட்ட ஒரு படைப்பும், அதன் கால, இடச் சூழல்களுக்கு வெளியே வாசிக்கப்படும் பொழுது மூலத்தில் அது குறித்தவாறே விளங்கிக் கொள்ளப்படுவது கடினம். ஏனெனில், மொழி காலத்துடனும் இடத்துடனும் மாறுபடுகிறது. சொற்களும் சொற்றொடர்களும் காலத்துடன் தமது பொருளில் மாறுபடுகின்றன” எவ்வளவு உண்மை.

முருகையன் கூறுவது போல, “பின்னவீனர்களுக்கு வரலாறு என்று ஒரு பண்டமே கிடையாது.” முதலாளித்துவத்தின் பயன்களையும் கோரத்தன்மைகளையும் முருகையன் சரியாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

பின் நவீனத்துவம் கொண்டுள்ள நான்கு முக்கிய போக்குகளை வேணுகோபாலன் இவ்வாறு சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

1. வரலாற்றுக்கு எதிரான போக்கு
2. வர்க்கப் போராட்டத்திற்கு எதிரான போக்கு
3. நவீன மதிப்பீடுகளை எதிர்க்கும் போக்கு
4. செயலற்ற நிலை

தத்துவம் என்றால் என்ன என்ற கேள்விக்கு கோ. கேசவன் இவ்வாறு பதிலளிக்கிறார்.

“சமூகத்தினுடைய இருப்பு, வாழ்க்கை, மனித சமூகத்தில் இருக்கின்ற சமூக உணர்வுகள் ஆகியவை குறித்துச் சில பொதுவான விதிகளைத் தெளிவாக்கி பொதுவாக்கிக் கொள்வதை தத்துவம் என்கிறோம்.”

உண்மையிலேயே, இந்த “பின் நவீனத்துவம்: மாயைகளைக் கட்டவிழ்த்தல்” என்ற நூல், காலாவதியாகிப்போன Post-modernism என்ற போக்கினை சாங்கோபங்கமாக விமர்சிக்கிறது. நமது இள வட்டங்கள் இதனைப் படித்த பின்னர் இருட்டடிப்புகளைச் செய்யத் தயங்குவர்.

செ.கணேசலிங்கன் என்ற ஆய்வறிவாளர்

தமிழ்நாட்டில் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வருவதுடன், தமிழகம் பற்றி ஆதாரபூர்வமாகப் பல செய்திகளைத் தந்து கொண்டிருப்பவர் ஈழத்தில் உரும்பிராயில் பிறந்து இங்கு தலை சிறந்த ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியாகவும் “குமரன்” என்ற அறிவு சார்ந்த சிற்றேட்டை நடத்தியவருமான ஆய்வறிவாளர் (Intellectual) செ. கணேசலிங்கன் என்ற மார்க்சியவாதி. இன்றைய ஈழத்துப் புதிய பரம்பரையினருக்கு அவரைப் பற்றியொன்றுமே தெரியாதது ஒன்றும் வியப்பில்லை. தமிழ் நாட்டுச் சிற்றேடுகளையும் அங்குள்ள “தலித்” எழுத்தாளர்களையும் பேராசிரியர்களையும் மாத்திரமே தெரிந்து வைத்திருக்கும் அண்மைக் கால ஈழத் தமிழ் “விமர்சகர்கள்” இங்குள்ளவர்களின் புலமையையோ, பங்களிப்புகளையோ அறிய விரும்புவதில்லை. மேல் நாட்டு மோகம் எப்படியொரு காலத்தில் இங்குள்ளவர்களால் ஆட்கொண்டதோ அதேபோல, இப்பொழுது தமிழகச் சிற்றேடுகளே தமிழில் தரும் அரைவேக்காட்டு விடயங்கள் அவர்களை ஆட்கொண்டு வருகின்றன. அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்! ஆங்கிலம் மூலம் உலகக்கலை, இலக்கியங்களை நேரிலேயே அறிந்து கொள்ள அவர்களுக்குப் பரிச்சயமில்லாது போய்விட்டது நமது இழப்புதான்.

ஏ.ஜே. கனகரத்னாவும் நம்மிடையே இல்லை. பத்மநாப ஐயரும் லண்டனிலிருந்து தான் விதப்புரைகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர் காட்டும் வழியில் நம்மவர் சிலர் தமிழ்நாட்டில் பிரபலப்படுத்தப்படுகின்றனர். இங்குள்ள மற்றவர்களை ஏனாமாகப் பார்க்கும் அறியாமையை அவர்கள் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

செ. கணேசலிங்கன் தற்சமயம் தற்காலிகமாக கொழும்பில்

நிற்கிறார். அவருடைய புதல்வன்தான் க. குமரன் என்ற புத்தகப் பதிப்பாளர் என்பதும் இந்த இளவல்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம்.

***

செ.க.வை ஆய்வாளர், அறிஞர், ஆக்க இலக்கியப்படைப்பாளி, தமது ஏடு மூலம் அறிவுப் பரப்பாளர் ஆகச் செயற்பட்டவர் என்று கூறுவதுடன் நின்று விடாது அவரை “ஆய்வறிவாளர்” என்றே உயர்த்திக் கூறவேண்டும்.

கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, முருகையன், மு. தளையசிங்கம் போன்ற மூத்த ஆய்வறிவாளர்கள் போன்று செ.க. வும் அறிவைப் பகுத்து ஆய்ந்து தெளிவாக விளக்கிக் கூறுபவர். மு. வரதராசன் போன்று சின்னச் சின்ன வசனங்களில் விசயங்களைத் தருக்க ரீதியாக விளக்கிக் கூறுபவர். அந்த பரம்பரை இப்பொழுது நம் மிடையே இல்லை.

முன்னையவர்போல் அல்லாவிட்டாலும் ஓரளவு பரந்த அறிவைக் கொண்டு (ஆனால், சார்பு நிலையில்) கருத்தியல்களைப் பகுப்பாய்வு செய்பவர்களாக, சி. சிவசேகரம், கந்தையா சண்முகலிங்கம், சபா ஜெயராசா ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம் என்பது எனது கணிப்பு. இவர்களை விட பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சிலர் ஆய்வாளர்களாகத் தம்மை நிறுவிபுள்ளபோதும், ஆய்வறிவாளர்களாக சோபிக்கும் வாய்ப்பை இன்னமும் பெறவில்லை. அண்மைக் காலங்களில் மதுததனன், லெனின் மதிவாணம், ரவீந்திரன், சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார் போன்றோர் ஆங்காங்கே தமது ஆய்வு மனப்பாங்கை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

செ.கணேசலிங்கன் எழுதிய மற்றொரு நூல் பற்றி “சொன்னாற்போல” பத்தியில் முன்னர் நான் எழுதியிருந்தமையை வாசகர்களில் சிலர் மறந்திருக்கமாட்டார்கள் என நினைக்கிறேன்.

இவர் எழுதிய மற்றொரு புத்தகம் “நவீனத்துவமும் தமிழகமும்.” இப்பொழுது நமது இளவட்டங்களில் சிலரைப் பீடித்துள்ள “நவீனத்துவம்”, “பின் நவீனத்துவம்” போன்றவையைத் தமிழ் நாட்டுச் சூழலில் மிக நேர்த்தியாக ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தும் 31 சிறிய கட்டுரைகள் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன.

இந்த நூல் என்ன கூறுகின்றது. இந்நூலின் பின் அட்டையில் சில விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. (சொன்னாற்போல, காழ்ப்புணர்வு காரணமாக ஒரு பதிப்பாளர் 1960 களின் முற்பகுதியில்,

என்னை “புறமட்ட விமர்சகர்” என நையாண்டி செய்தார். போகட்டும், நான் ஓர் ஆங்கில இலக்கியப் பட்டதாரி என்பதை அவர் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லைதான்)

“நவீனத்துவமும் தமிழகமும்” என்ற செ.க. வின புத்தகத்தின் பின் மட்டை இதனைத்தான் கூறுகிறது.

“நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம், என்ற வார்த்தைகளும் மேல்நாடுகளில் விவாதிக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு அணுகுமுறைகள், விளக்கங்கள், பெரும்பாலும் படித்த மேதாவிகளிடையே மோதல்களும் முதலாளித்துவ உலகில் நடைபெறுகின்றன. சாதாரண பரந்துபட்ட மக்களிடையே அல்ல...”

“அதே மேல் நாட்டாரது கலை, இலக்கிய, சமூக அறிவியல், சித்தாந்தங்களை கடுத்தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு நடையில் இங்கேயும் ஒரு சிலர் எழுதி வருகின்றனர். அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள ஆங்கில அறிவும் மேல் நாட்டுப் பின்புலமை அறிவும் வேண்டும்.”

“தமிழகத்தில் பல்வேறு துறைகளிலும் ஏற்பட்டுவரும் நவீனத்துவத்தை பல்கலைக் கழகங்கள் - கல்லூரி மட்டங்களில் ஆராய்ந்து எழுதுபவர் குறைவு. இங்கு கலை, இலக்கியம், அரசியல், சித்தாந்தம், சினிமா முதலான எலெக்ரோனிக் ஊடகங்கள் வரை ஏற்பட்டு - வரும் நவீனத்துவம் பற்றி இந்நூல் சுருக்கமாகக் கூறும்.”

செ.க. ஒரு மார்க்சியவாதியாக இருந்து வரும் அதேவேளையில், பாரபட்சமின்றி மாற்றுக் கருத்துகளையும் பதிவு செய்வதனால் நேர்மையான ஆய்வறிவாளராகவும் செயற்படுகிறார்.

செ.க. 35 நாவல்களையும் ஆறு சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும் ஒன்பது கட்டுரைத் தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். சென்னை “குமரன் பப்ளிஷேர்ஸ்” வெளியீடு இங்கும் குமரனிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

***

இந்த நூல் 184 பக்கங்களைக் கொண்டது. “முன்னுரையாகச் சில குறிப்புகள்” என்ற தலைப்பில் அருமையான விளக்கக் கட்டுரையை செ.க. எழுதியிருக்கிறார். ஆரம்பத்திலேயே இந்நூல் இரண்டு நோக்கங்களைக் கொண்டது என்கிறார்.

ஒன்று: தமிழ்நாட்டில் அண்மையில் ஏற்பட்டுள்ளன. கூறக் கூடிய நவீனத்துவம் பற்றிய பல்வேறு விடயங்கள் சார்ந்து சுருக்கமாக ஆராய்வது.

இரண்டு: மேல்நாடுகளில் தோன்றிய நவீனத்துவம், பின்

நவீனத்துவம் என்ற வார்த்தைகள் பற்றி மேலோட்டமாகவாயினும் விளங்கிக் கொள்வது.

இந்தப் புத்தகத்தை எம்.ஏ. நுஃமான், சி. சிவசேகரம், சோ. கிருஷ்ணராஜா (இவர்கள் “விமர்சனம்” என்று கூறி நூல்கள் வெளியிட்டி ருப்பதுதான் காரணம்) போன்ற “விமர்சகர்கள்” படித்துப் பார்த்திருப்பார்களோ தெரியாது. இதனை ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், தமக்குப் பிடித்தவர்களின் நூல்களைத்தான் இவர்கள் வாசிப்பவர்கள் என்று ஊகிக்க முடிகிறது.

தமிழ்நாட்டுச் சூழலை, தமிழ்நாட்டில் வசிப்பவர் என்ற முறையில் அம்மாநிலத்தின் - அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், கல்வி, நடையுடை பாவனை, அண்மைக்கால கலாசாரம், உள்ளக அமைப்பு மாதிரிகள் போன்ற பல விடயங்களை நூலாசிரியர் ஆராய் கிறார். அத்துடன் நின்றுவிடாது பெண்ணியம், நாவல், சிறுகதை, புதுக்கவிதை, நாடகம், திரைப்படம், தொடர் நாடகங்கள், பரத நாட்டியம், திரையிசை, ஓவியம், பின் நவீனத்துவம் போன்ற மேலும் சில கட்டுரைகளை செ. கணேசலிங்கன் தருகிறார்.

செ.க. வின் அவதானிப்புகள் சிலவற்றுடன் எனக்கு உடன் பாடில்லை என்றாலும், அவருடைய தெளிவான சிந்தனையும் சிந்தித்ததைத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறும் முறையும் அவர் மீது நான் கொண்டுள்ள அபிமானம் அதிகரிக்கவே செய்கிறது.

தமிழ்நாட்டு வாசகர்களுக்காக எழுதியதனாற்போலும் தமிழ் நாட்டுச் சொற்பிரயோகங்களையும் தமிழ்நாட்டு உச்சரிப்பில் சில ஆங்கில வார்த்தைகளையும் தந்துள்ளார்.

கட்டடம் (Building), கட்டிடம் (Place where the Building there) என்ற சொற்களின் வித்தியாசத்தைத் தெரியாது இங்குள்ளவர்களும் “கட்டடம்” என்று வருமிடத்து கட்டிடம்” என்று எழுதுகிறார்கள். செ.க. வும் விதிவிலக்கல்ல.

***

“தலித்” (Dalit) என்பவர்கள் பற்றிய தகவல்களை செ.க தருகிறார்.

“தலித்துகளில் பெரும் பகுதியினர் துண்டு நிலம் கூட இல்லாதவர், நில மானியச் சமுதாயத்தில் நிலம் இல்லாவிடின் கிராமப்புறங்களில் பண்ணையாரின் கூலி அடிமையாக வேண்டியது தவிர்க்க முடியாத நிலையாகிறது.”

“சமூக கௌரவம் அடைவதற்குத் தலித் மக்களுக்கு

நிலத்தின் மீதான அதிகாரம் வேண்டும் என தலித்துகள் குரல் எழுப்புகின்றனர். பெரும்பாலான தலித்துகள் கிராமப்புறப் பாட்டாளிகளாக கூலி விவசாயிகளாகவே வாழ்கின்றனர். அத்துடன், கிராமப்புறங்களில் மிகவும் மட்டமான இழி தொழில்களையும் செய்ய வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

தமிழ் நாட்டு ஆய்வாளர்களுள் ராஜ் கௌதமன் தலித் இலக்கியம் சார்பாக எழுதுவது தருக்கரீதியாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளும் விதத்திலும் இருப்பதை தீவிர வாசகர்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். ஏனைய தலித் திறனாய்வாளர்கள் (ஓ! விமர்சகர்கள் அல்லவோ) Post Modernism இல் மயங்குண்டு தமது “வாசிப்பு”களை எழுதி வருகின்றனர்.

பரத நாட்டியம், “இந்து மதக் கோவில்களிலே நீண்ட காலமாக சதிர்க் கச்சேரிகள்” எனக் குறிப்பிட்ட சாதிப் பெண்களால் நடனம் ஆடப்பட்டு வந்தது. தெய்வீகக் கலை என 97 தெய்வங்களுக்கு அர்ப்பணமாகவே இந்த நடனம் ஆடப்பட்டு வந்தது. இந்நாட்டியப் பெண்களும் கோவில்களுடனே பிணைக்கப் பட்டிருந்தனர். திருவிழாக் காலங்களிலேயே பெரும்பாலும் சதிர்க் கச்சேரிகள் நடைபெற்றன. மேலும், புரோகிதர், மன்னர், நிலப் பிரபுக்கள், பெரு வணிகர் மாளிகைகளிலும் இவர்கள் நடனமாடி உயர்வர்க்கத்தவரை மகிழ்விக்க வேண்டப்பட்டனர். நட்டுவனார் என்ற பெயர் பெற்றவர்களே பரம்பரை பரம்பரையாக இக்கலையைப் பயிற்றி வந்தனர். குரு, சிஷ்ய முறையாகவே கோவில்களைச் சார்ந்து இக்கலை வளர்க்கப்பட்டு வந்தது” என்கிறார் நூலாசிரியர்.

சிந்தனைக்கு விருந்தளிக்கும் இந்த நூலின் சில பகுதிகளை மாத்திரமே மாதிரியாக இங்கு காட்டியிருக்கிறேன். ஏனைய பகுதிகளை முழுமையாகப் படித்தறிய “நவீனத்துவமும் தமிழகமும்” என்ற இந்த நூலைப் படித்துப் பாருங்கள்.

21 ஆம் நூற்றாண்டு புலமையும் ஆய்வறிவும் இணைந்த உலக தமிழன்

ஈழத்தில் வடக்கிலுள்ள கரவெட்டியில் பிறந்து உலக ஆய்வறிவாளர்கள் மத்தியில் ஒருவனாக விளங்கும் ஒருவனுக்கு 75 வயது, கடந்த மேமாதம் 10 ஆம் திகதி ஆரம்பமாகியது. அவன் பெயர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி. அவன் வெறுமனே தமிழறிஞன் அல்லன். தமிழ்ப் புலமையுடன், பல்நெறித்துறையறிவும் செல்நெறிகளை நன்கு பகுப்பாய்வு செய்து நமக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாகவும் செயற்பட்டு வருகிறான். கலை, இலக்கியம் சம்பந்தமாக மட்டுமன்றி, வரலாறு, சமயம், சமூகம், நாடகம், சினமா போன்ற இன்னோரன்ன துறைகளிலும் பரிச்சயமும் திறனாய்வுப் பிரயோகமும் கொண்டு விளங்குகிறான். அவன் ஆங்கல் இலக்கியத்தை ஒரு பாடமாகத் தனது கலை மாணிப்பட்டத்திற்காகப் பயிலவில்லையாயினும் அண்மைக்கால ஆங்கில இலக்கியத் திறனாய்வுப் போக்குகளையும் கிரேக்க பண்டைய நாடகத்துறை, அனுசரணைகளையும் நன்கு அறிந்துவைத்து ஒப்பியல் ரீதியாகப் பகுப்பாய்வு செய்யும் பக்குவத்தையும் பெற்றுள்ளான்.

அவன் வெறுமனையொரு விரிவுரையாளன் அல்லன். அல்லது பேராசானுமல்லன். அவற்றிற்கும் மேலாக ஆய்வறிவுத் தளத்தை எட்டியவனுமாவான். அவனது அளப்பரிய ஆற்றல்கள், செயற்பாட்டிலும் பரிமளித்தது. அவன் ஒரு நடிகன், நெறியாளன், தமிழாக்கம் செய்பவன். சைவசமய ரீதியில் பார்க்கும் பொழுது அவன் ஒரு ஞானகுரு.

***

அத்தகைய பெருமை மிக்க ஒருவரை “அவன்” என்று நான் சுட்டியமைக்காக மன்னிக்க. அன்பின் நிமித்தமே ஒரு பகுப்பாயும் பக்தன் போன்று பேராசிரியர் அவர்களை “அவன்” என்று கூறத்துணிந்தேன்.

ஜெயகாந்தன் போன்று மார்க்சியத்தில் தளம் கொண்டு, அல்லது சம்பிரதாயமான பொதுவுடைமைக் கருத்தியலில் இருந்து, அதற்கப்பாலும் சென்ற மு.தளையசிங்கம் போன்று, கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியும், ஒரு பழுத்த ஞானியாக நம்மிடையே இருந்து வருகிறார். அவர் நல்ல உடல் நலம் பெற்று, நாம் பயனடைய நமக்குத் தொடர்ந்தும் வழிகாட்ட வேண்டும் என்பது எனது பிரார்த்தனை.

இவ்வாரப் பத்தியிலே, ஓய்வு பெற்ற தகை சார் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பிக்கும் எனக்குமிடையிலான உறவைப் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன். அவருக்கும் எனக்குமிடையிலான வயது வித்தியாசம் வெறுமனே ஐந்து வருடங்கள் தான். ஆயினும், அவர் எனக்கு ஒரு போன்ற ஒரு வழிகாட்டி. நான் ஒரு மார்க்சியவாதியல்லவாயினும், மார்க்சிய வாதிகளின் கலை, இலக்கிய அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றுவன். மனுக்குலத்தையும் உயிர்களையும் பாரபட்சமின்றி நேசிப்பவன். முற்போக்கான கருத்தியல்களை வரவேற்றுச் செயற்படுத்துபவன்.

அந்த விதத்தில், ஆங்கிலப்புலமையுடைய மூவர் என்னை வழிப்படுத்தினர் எனலாம். மறைந்த கனகசபாபதி கைலாசபதி, மறைந்த சில்லையூர் செல்வராசன், வாழும் ஆய்வறிவாளர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி ஆகிய மூவருமே அவர்களாவர். அவர்களுள் சில்லையூர் செல்வராசனுடன் மிகமிக நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. இதற்கு ஒரு காரணம், வானொலி, சினமா, திறனாய்வு போன்ற துறைகளில் இருவருக்குமிருந்த ஈடுபாடுதான்.

க.கைலாசபதி என்னைத் திறனாய்வுத் துறைக்கு அழைத்து வந்தவர். அவருடைய ஆங்கில இலக்கியப் புலமையும் தமிழ் இலக்கியத்தை அணுகும் முறையும் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. “கைலாசபதியும் நானும்” என்ற எனது சிறு நூலிலே அவருடன் நான் கொண்ட உறவை விபரித்திருக்கிறேன். எமது துரப்பாக்கியம் இளவயதிலே அவர் இயற்கை எய்தியதே.

கொழும்பு ஸாஹிரா கல்லூரியில் இடம் பெற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய மகாநாட்டிலே, எனது “ஓட்டோகிராப்” பை க.கையிடம் நீட்டியபோது, “மாற்றமே இயற்கையின் நியதி” என்று எழுதி வாழ்த்துத் தெரிவித்தார். அதுவே எனக்குத்தாரக மந்திரமாக அமைந்தது. “தமிழ் ரைட்டிங் இன் ஸ்ரீ லங்கா” என்ற எனது முதலாவது நூலுக்கு (ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டது) அவர் ஓர் அறிமுகத்தை எழுதியிருந்தார். ஒரு நாள் இராமக்கிருஷ்ண பெரிய

மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு மகாநாடு முடிவடைந்ததும் கைலாசபதியும், செ.கணேசலிங்கனும் எனது மேனாட்டு வயப் பாட்டைச் சிறிது தளர்த்தி, வர்க்கரீதியான பார்வைகளைப் பார்க்கும் படி திசை காட்டினார்கள். அந்த அளவில் க.கைலாசபதியுடனான உறவு அமைந்தது.

***

பேராசிரியராகப் பின்னர் முகிழ்ந்த கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, ஸாஹிராக் கல்லூரியின் ஆசிரியராக இருந்த சமயம், அவருடைய உயர்வகுப்பு மாணவர்களுடன், எமது கல்லூரி (கொழும்பு, டார்லி ரோட்டிலுள்ள சென்.ஜோசப் கல்லூரி) மாணவர்கள் ஒரு விவாதப் போட்டியில் ஈடுபட்டனர். பின்னைய கல்லூரியின் விவாதக் குழுவில் நானும் இடம் பெற்றேன். அப்பொழுதுதான் கா.சிவத்தம்பியை பிரத்தியட்சமாகக் கண்டேன். இளைஞனான அவரா இந்த விதானையார் என்று சம்சயித்தேன்.

இது ஏனெனில், 1950 களின் முற்பகுதியில் இந்த “விதானையார் வீட்டில்” நிகழ்ச்சியைக் கேட்டுப் பரவசமடைந்த மாணவர்களுள் நானும் ஒருவன். தத்ரூபமாக அவர் வானொலியில் விதானையார் பாத்திரத்தைத் தனது குரல் ஆளுமையாலும் பேசும் முறையினாலும் நேயர்களைக் கொள்ளை கொண்டிருந்தார்.

கைலாசபதியே பின்னர் எனக்கு சிவத்தம்பியை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அப்பொழுது பின்னையவர், ருத்ரா மாவத்தையிலுள்ள ஒரு வீட்டின் அறையில் குடிபுகுந்திருந்தார். என்னவோ தெரியாது சிவத்தம்பி என்னுடன் உரையாடுவதில் அவ்வளவு சுவாரஸ்யம் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை, நான், அதிகமாக ஆங்கிலத்தில் பேசுவதனாலோ அல்லது தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றி அதிகம் பேசாததனாலோ, சிவத்தம்பி அவர்கள் என்னைப் பொருட்படுத்தவில்லை. வானொலியில் “இளைஞர் மன்றம்” நிகழ்ச்சியை அவர் தயாரித்து அளித்தபொழுது, ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் மீது காட்டிய அக்கறையை என்னிடம் காட்டவில்லை. எனக்குப் பொறாமையாகவும் இருந்தது. நான் தமிழில் ஈடுபாடு காட்டாததும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துள் பட்ட தாரிப் படிப்புக்காக நான் இரு தடவை முயன்றும், இலங்கை வரலாற்றில், (மஹாவம்சத்தையொட்டிய கேள்விகளுக்கு நான், தமிழ் உணர்ச்சி

காரணமாக, போதிய விடையை எழுதவில்லை) போதிய புள்ளி களைப் பெறவில்லை. இரண்டாவது தடவை முயற்சித்தும் முயற்சி பலிதமாக வில்லை.

பின்னர், கலியாணம் முடித்து இரண்டு புதல்வர்களையும் பெற்ற பின்னர், பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வெளிவாரி மாணவனாகத் தோற்றி, 1970 களின் இறுதியில் ஒரு பட்டதாரி யானேன். நல்லவேளையாக “இலங்கை வரலாற்று” க்குப் பதிலாக “ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும், மேலைப் பண்டையப் பண்பாட்டை யும் பாடங்களாகப் பயின்று பட்டதாரியானேன்.

இதில் சுவாரஸ்யமான விஷயம் என்னவென்றால், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, கொழும்பு கொட்டா ரோடில் வசித்த பொழுது, அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்று, ஓரிரு நாள், தமிழ் பாட நூல்கள் பற்றிய தெளிவை நான் பெற்ற மைதான். சிலப்பதிகாரத்தில் வழக்குறுகாதை பாடப் பிரதி, இந்தக் காப்பியத்தின் குணாதிசயங்கள் தொடர்பாகப் பேராசிரியர் அவர்கள் விளக்கிக் காட்டியமை என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. பரீட்சையில், சிலப்பதிகாரத்தின் நாடகப் பண்புகளை விளக்கிக் காட்டுமாறு கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு, ஓர் “அருமை”யான விடையை எழுதியிருந்தேன். பரீட்சையில் சித்தி யடைந்தேன். சித்தியடைய இலக்கணக் கேள்விகளுக்கு இலகுவாக விடையெழுத எனக்கு உதவிய நூல் “சொக்கன்” அவர்களின் நூல்தான் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பேராசிரியர், சிவத்தம்பி ஓர் ஆய்வறிவாளனாக இருந்த அதே வேளையில், நெக்கு நெக்குருகும் உணர்ச்சிமிகு மனிதனாகவும் விளங்குகிறார். ஒரு சமயம் பருத்தித்துறையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மகாநாடு ஒன்று நடந்தது. அந்த மகாநாட்டிற்கு நானும் ஆர்வத்துடன் சென்றிருந்தேன். இத்தனைக்கும் அச்சமயம் “பூர்ஷாவா” மனப்போக்குடன் தான் இருந்தேன்.

மாநாடு நடப்பதற்கு முன்னர், கொழும்பிலிருந்து வெளியாகிய “தேனருவி” (அருண்மொழி, பாலு மகேந்திரா, ஞானரதன் ஆகியோர் நடத்திய சிற்றேடு) இதழில் “டானியல் கதை கள்” பற்றிய ஒரு குறிப்பை எழுதியிருந்தேன். மாநாட்டிற்கு வருகை தந்த மறைந்த டானியல் அவர்களுக்கு எனது மதிப்புரை பிடிக்க வில்லை போலும். ஆயினும், அவர் என்னுடன் இயல்பாகவே பழகினார்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி மதிய போசன விருந்தாளிகளுக்கு உணவு பரிமாறினார். நானும் உட்கார்ந்தேன். அப்பொழுது டானியல் என்னைப் பார்த்து ஏதோ கூறினார். இதனை அவதானித்த சிவத்தம்பி கண்ணால் சைகை செய்து டானியலை ஆசுவாசப்படுத்தினார். இது எனக்குப் புதுமையாகவும் எதிர்பாராதவொன்றாகவும் இருந்தது. பின்னர் டானியல் அவர்கள் என்னுடன் மிக மரியாதையாகவும், அன்பாகவும் பழகினார் என்பது வேறு கதை. சிவத்தம்பியின் விருந்தோம்பல் பண்பை நான் அவதானித்தேன். சிவத்தம்பியுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு குறைவாக இருந்தபோதிலும், அவருடன் அவ்வப்போது தொலை பேசியில் உரையாடித் தெளிவு பெறுவேன். அவரே அறிந்திராத போதும், அவருடைய ஆங்கில, தமிழ் நூல்கள் பற்றி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நிறையத் திறனாய்வு செய்துள்ளேன். அவருடைய ஆளுமை என்னை ஆட்கொண்டது.

அவரிடமிருந்து ஒரு முன்னுரையைப் பெற வெகு ஆவலாய் இருந்தேன். ஒரு புத்தகத்துக்கான அச்சுப்படிவங்களைக் கொடுத்து, ஒரு முன்னுரை எழுதித் தரும்படி கேட்டிருந்தேன். புத்தகத்தின் தலைப்பு பத்தி எழுத்து சம்பந்தமாக இருந்தது. பேராசிரியர் அந்தத் தலைப்பை மாற்றி, “திறனாய்வுப் பார்வைகள்” எனப் பெயரிட்டார். பேராசிரியர் என்னையும் இச்செயல் மூலம் ஒரு திறனாய்வாளனாக ஏற்றுக் கொள்கிறாரே என்று புளகாங்கிதமடைந்தேன். அது மட்டுமல்லாமல், ஓர் அணிந்துரையையும் எழுதித்தந்தார். என்னுடைய எழுத்துக்கள் எப்படிப்பட்டவை என்பதை நானே அறிந்து கொள்ள “திறனாய்வுப் பார்வைகள்” என்ற எனது நூலுக்கான பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் முன்னுரை அமைந்துள்ளது. அவருக்கு எனது மனமாற்றத்த நன்றிகள். கலாநிதி செ.யோகராசா மார்ச் மாத “மல்லிகை” இதழில் எனது எழுத்து தொடர்பாகப் பகுப்பாய்வு செய்தமையும் எனது இருப்பை உறுதிப்படுத்த உதவுகிறது.

***

“ஞானம்” மே மாத இதழ் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியை நன்கு அறிந்து கொள்ள வகை செய்யும் ஒரு களஞ்சியமாக அமைந்திருக்கிறது. அச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரனுக்கு நன்றி. முகம்மது சமீமின் கட்டுரை அந்த இதழில் வெகு சுவாரஸ்யமானது.

நான்கு இஸ்லாமியர் கவிதை நூல்கள்

ஈழத்திலே தமிழ் மொழியில் எழுதும் நான்கு இஸ்லாமியர் களின் கவிதை நூல்கள் தொடர்பான மனப்பதிவுகள் இங்கு தரப்படுகின்றன. ஆயினும், இவற்றுள் ஒரு நூலைத் தவிர, ஏனையவை இஸ்லாமியச் சார்புடையவை அல்ல. அப்படியாயின், “முஸ்லிம்” எழுத்தாளர்கள் என ஏன் அழைக்கவில்லை என, நீங்கள் கேட்கலாம். இந்த எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் மதத்தால் இஸ்லாமியர்களாயினும், உணர்வால் தமிழ் மொழிப் பற்றுள்ளவர்கள் என்பதனாலும், “முஸ்லிம்” என்பது பொதுவாக உலகளாவிய விதத்தில் இஸ்லாம் மதத்தைத் தழுவின ஒரு முழுச் சமூகத்தைக் குறிப்பதனாலும், நமது தமிழ் மொழியில் எழுதும் முஸ்லிம்களை “இஸ்லாமியர்” என அழைப்பது என்னளவில் வசதியாயிருக்கிறது.

நான்கு புத்தகங்களை ஒரே சீரில் இங்கு எடுத்துக்கூறப்படுவதனால், இப்பத்தியின் வரையறைகளுக்குள் ஒவ்வொன்று பற்றியும் விரிவாகவொன்றும் கூற முடியாதிருக்கிறது. ஆயினும், அடிப்படைச் சிறப்புகள் நூல் நயம் என்ற தோரணையில் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்கொண்ட நூல்களாவன:

1. திரு நபி காவியம் (ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், 16, ஸ்கூல் அவென்யூ, ஸ்டேஷன் வீதி வழியாக தெளிவளை).
2. குடையும் அடை மழையும் (கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி, ஹாஜரா வெளியீட்டகம், கிண்ணியா - 05)
3. இருத்தலுக்கான அழைப்பு (முல்லை முஸ் ரிபா- மஃரிபா மஃஸூர், “முல்லைஇல்லம்”, பிரதானவீதி, பெருக்குவற்றான், கொத்தாதீவு)
4. திண்ணைக் கவிதைகள் (இன்கபூர், 362யூஃ3, ஹாஜியார் வீதி, மருதமுனை).

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கே.எஸ்.சிவசுப்பிரமணியன் எழுத்துகள்

மேற் சொன்ன கவிஞர்களில் மூவர் கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒருவர் வடமாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்.

***

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், மருதமுனை மறைந்த புலவர்மணி ஆ.மு.ஷெரிபுத்தீன் அவர்களுடைய மகன்களுள் புகழ்பூத்த ஒருவர். புனை கதை, கவிதை, மரபுச் செய்யுள் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களுடன், சிறு காப்பியங்களையும் (ஆறு படைப்புக்கள்) தந்திருக்கிறார்.

முகம்மது நபி அவர்களின் வாழ்க்கையையும், அப்பெருமானாரின் செய்திகளையும், தமிழ் காப்பிய மரபில், சொல்லின்பம் தரும் விதத்தில் அண்மையில் தந்திருக்கிறார். இதுபற்றி, அண்மையிலே (Daily Mirror, May 17, 2007) ஆங்கிலத்தில் ஒரு குறிப்பை எழுதியிருக்கிறேன்.

“யாத்ரா” என்ற தாக்கமுடைய கவிதை இதழை வெளிக்கொணரும் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் (ஆய்வாளரும் கவிஞருங்கூட) அதிக பரபரப்பின்றிச் செட்டாகத் திறனாய்வு செய்யும் ஒரு கவிஞர். அவர் கவிஞர் ஜின்னாஹ்வை இனங்கண்ட விதம் கவனத்திற்குரியது.

“ஓவ்வாதன ஒதுக்குதல், ஒரு நேர்மையான படைப்பாளிக்கே உரிய சினம், உறுதியான - நேரான பேச்சு, ஒரு தாயின் பரிவு, விசாலித்த மன நட்பு, உச்சக் கட்ட உபசரிப்பு, எளிமையான வாழ்க்கை இவை ஜின்னாவிடம் நான் கண்ட பண்புகள்”.

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் எழுதிய நூல்கள் எவை?

பாலையில் வசந்தம், முத்து நகை, பனமலையில் பூபாளம், மஹ்ஜலின் காவியம், புனித பூமியிலே காவியம், பிரளயம் கண்ட பிதா, தாய்க்கொன வாழ்ந்த தனயன், பண்டார வன்னியன் காவியம், பெற்ற மனம் சிறுகதைத் தொகுதி, கருகாத பசுமைநாவல், திருநபி காவியம்.

“திரு நபி காவியம்” பழைய தமிழ்க் காப்பியங்கள் போன்று காப்பு, அவையடக்கம், நூல் முகம் என்று ஆரம்பித்து, தூழல் முதல் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் தொடர்பாக ஓசைச்சிறப்புடன் புனித நபி அவர்களின் சரிதமும் சிறப்பும் சொல்லப்படுகிறது.

பழைய கவிதை வடிவங்கள் தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கவிஞரின் முயற்சி, கவிதை என்ற முறையிலும் பயனளித்திருக்கிறது. மரபுக் கவிஞர்களும் பல்கலைக்கழக

ஆய்வாளர்களும் இந்நூலைப் பகுப்பாய்வு செய்வது பயனுடைத்து.

***

கிண்ணியாவில் எழுத்துலகைப் பொறுத்த மட்டில் மூன்று அலிகள் இருக்கிறார்கள். ஏ.எம். எம்.அலி, எம்.வை.எம்.அலி, ஏ.ஏ.அமீர் அலி. அதேபோல அன்று கிண்ணியா என்றதும் ஞாபகத்திற்கு வந்தவர் “அண்ணல்” முக்கியமான இந்தக் கவிஞர் மறைந்துவிட்டார்.

ஏ.எம்.எம்.அலியை அறிமுகப்படுத்தும் கவிஞர் - ஜின்னாஹ், “குடையும் அடைமொழியும்” என்ற தொகுப்பின் ஆசிரியரின் மரபுவழிக் கவிதைகள் சிந்தாமணி, தினபதி, தூடாமணி, வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல், நவமணி போன்ற இதழ்களில் வெளிவந்தன என்றும், “மரபுக் கவிதை அழிவுற்றுப்போகுமோ என்றும் ஆதங்கத்தில் இருக்கும் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்குக் கவிஞர் அலி அவர்களின் கவிதைத் தொகுதி ஓர் அச்சம் போக்கும் ஊட்டச்சக்தி யாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.” என்று கூறுகிறார்.

இப்பொழுதெல்லாம் மேடையில் எம்மைப் பரவசப்படுத்தி வரும் வயதில் இளைஞராக விளங்கும் “கிண்ணியா அமீர் அலி”, மூத்தவர் பற்றி எழுதும்போது, “கவிஞருடைய அங்கதச்சுவை கலந்த கவிதைகளுள் பொதிந்திருக்கும் தத்துவங்கண்டு நான் வியந்து போவேன்” என்கிறார். அத்துடன், பெரியவர் தனக்கு நடைவண்டி தந்தவர் எனப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

கூவிளங் கருவி ளத்தைக்

கூப்பிட்டுக் கற்றுத் தந்த

புவுளந் தன்னை எண்ணிப்

புரித்துக் கண்ணீர் விட்டேன்!

பாவல இன்று உங்கள்

படைப்புக்கண் டகமகிழ்ந்தேன்!

“காவியம் பலபடைப்பீர்”

கவிஞருக்கென் நல்வாழ்த்துக்கள்!

ஒரு பெரிய பிழை நிகழ்ந்துவிட்டது. இப்புத்தகம் வெளிவரக் காரணமாக இருந்தவர் எழுதிய அழகான தமிழ்க் கட்டுரையில், Creative(ஆக்க) என்பதற்கு பதிலாக 'Cheative' (ஏமாற்று) என்று அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதனை எழுதியவர் அப்துல் லத்திப் மொகமட் லபீர்.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள சுவைமிகு கவிதைகளில் எனக்குப் பிடித்த வரிகளில் ஒரு பகுதி:

“உண்மையிலே பார்த்திட்டால்
உங்களது பேரன்பு
மொம்மையை இழந்து போய்விட்ட
சிறு குழந்தை
சற்று அழுது சயனித்துப் பின் மறந்து
மற்றும் ஒரு பதுமை வாங்கி மகிழ்தல்போல் தான்
தோன்றுது பிள்ளைகால்!...”

இவர் எழுத்தின் மற்றொரு மாதிரி.

“மானிடப் புனிதர் மனுக்குலம் மீது
காட்டிய பேரன்பு!- அதைப்
பேணிடும் பக்குவம் பெரிதென வளர்ந்தால்
அதுவே நற்பண்பு!
நற்சிந்தனையும் நற்செயற்பாடும்
உதித்து வரவேண்டும் - ஆம்
அச்சிந் தனையால் மனிதத்துவத்தை
மதித்திடவே வேண்டும்!
மதிக்கும் தன்மை மனதில் வந்தால்
மனிதம் மறையாது! உள்ளம்
கொதிக்கும்போது அறிவுக்கு வேலை
கொடுத்தால் வாழ்வுண்டு...”

கவிஞர் ஏ.எம்.எம்.அலி எழுதிய கருத்தாழம் கொண்ட கவிதைகளென இவற்றையும் சுட்டிக் காட்டலாம்.

கற்பொழுக்கம் (39), கெட்டழியக்கூடாதே கேள் (45-46), நூற்பூ மலர்ந்துள்ள நூலகம் (47-48) இன்னும் பல உள்ளன. வாய் விட்டுப் பாடச் செந் தமிழ் மிழற்றும் வரிகள் கொண்ட பாடல்கள் சிலவு முண்டு. உதாரணமாக, “வாழ்வு சுவைத்திடுமோ” என்ற கவிதை (126-127).

தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியத்திலே வரும் உவமை உருவக் களை புதுமெருகுடன் பாவிக்கும் தன்மை Creative ஆக இருக்கிறது. ஓரீரு உதாரணம் - சேவற்பூச் சிவப்பு நிறம் நகத்தினிலே (156), (வாழைக்குநிகரான குறங்குனதே (156).

நமது நாட்டு மின்னியக்க ஊடகங்களிலே பணி புரியும்

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் தே.எஸ்.சுவாமிநாதன் கருத்துகள்

இளைய வயதினர் சிலர் தமிழ் மொழியின் செழிப்பையறியாது அம்மொழியினை அர்த்த புஷ்டியாக உச்சரிக்காது எழுது சினத்தை அதிகரிக்கச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல குரல்வளம் இருக்கிறது. சிலர் அவசர அவசரமாகப் பேசி வார்த்தைகளின் மகிமையை அறியாது பிழையாகவும் Phrasing செய்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இந்தக் கவிதை நூலில் வரும் “உலகில் உயர்ந்த தமிழ் மொழி” (168-169) என்ற பாடலை வாய்விட்டுப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பிட்ட இப்பாடலில் வருவது:
 லகர பேதங்களுடைய தமிழ்மொழி
 ரகர பேதமுங் கொண்ட தமிழ் மொழி
 கைர பேதமுங் கொண்டிருப்பிடனே
 சிகர மன்னவே உயர்ந்த தமிழ்மொழி
 இண்ணாமொழி தொடர் மொழி புணர்ச்சா என்னும்
 விதிவழி செழித்து விளைந்த தமிழ் மொழி
 தனை நிகர்த் திடாத தன்மைகளோடு
 நிலமிசை உயர்ந்து நிற்கும் தமிழ் மொழி

கவிஞர் நாளாந்த வாழ்க்கை உறவுகள் தொடக்கம், சமூகத்திலும், அரசியலிலும் இடம்பெற்றுவரும் அநீதிகளின் பதிவுகள் உட்பட மனிதத்துவம் வரை அழகான பாடல்களை இயற்றிக் கவித்துவப் பரிவர்த்தனை செய்கிறார்.

நமது “விமர்சகர்கள்” திறனாய்வு செய்யாவிட்டாலும், அவர்களுக்கு வாலாயமான ஒடுங்கிய பார்வைகளுக்குள்ளும் கண்டன மாகுதல் செய்ய விரும்பாரோ?

***

நூறு பக்கங்கள் கொண்ட கவிதைகளும் 15 பக்கங்கள் கொண்ட விரிவான விளக்கமும் கொண்ட முல்லை முஸ்ரிபாவின் கவிதைகள் (இரத்தலுக்கான அழைப்பு) வதைபட்டுச் சிதைக்கின்ற வாழ் வின் மீதானவை “என வர்ணிக்கப்படுகிறது.

“யாத்ரா” ஆசிரியர் அஷ்ரப் சிஹாப்தின் தமது விளக்கவுரையில் “துரத்தப்பட்ட மக்களின் துயரப் பாடல்கள்” இவை என்கிறார். அதேபோல், மறைந்த சு.வில்வரெத்தினம், இக்கவிதைகளை “வடபுலத்து யாழின் கூட்டு நரம்புகளை மீட்டும் குரல்” என்கிறார்.

எனவே, வெளிப்படையாகவே இது அரசியல், சமூகம்

சார்ந்த, அறிவுபூர்வமான வெளிப்பாட்டுப்பதிவுகள்.

சு.வில்வரத்தினம் கூறுகிறார்: “1980 களிலிருந்து 1990 வரை தமிழ் கவிஞர்களின் புதிய பரம்பரையின் எழுச்சிக் காலம் எனச் சொல்வோமானால், 1990களிலிருந்து கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் கவிஞர்களின் எழுச்சிக்காலம் தொடங்குகிறது எனலாம்.”

“முல்லை மண்ணிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட நோக் காட்டையும் வாய்ப்பூட்டையும் உடைத்து வெளிக்கொணரும் குரலாக வெளிவந்திருக்கிறார். முஸ்ரிபா, முல்லை என்ற பெயரையும் அடையாளமாகச் சூட்டிக் கொண்டு.”

சு.வில்வரத்தினம் ஒரு நல்ல கவிஞராகவும் நல்ல திறனாய் வாளராகவும் விளங்கினார் என்பது இங்கு நினைவூட்டத்தக்கது.

இந்த தொகுப்பிலே மற்றொரு கவிஞரும் திறனாய்வாளரு மான மேமன் கவியின் கட்டுரையும் இடம் பெற்றுள்ளது. அருமையாகத் திறனாய்வாளர் எழுதியிருக்கிறார்.

நூலின் உள்ளே எஸ்.நளீமீன் பொருத்தமான ஓவியமும் அட்டையில் அஸிஸ் நிஸாருத்தினும் அழகிய படமும் சிறப்பைக் கொடுக்கின்றன.

வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் கூறியிருப்பது போல - “முஸ்தாபா மஃஸீர் என்கிற முல்லை முஸ்ரிபா இளம் பராயத்திலேயே வேரோடு பிடுங்கப்பட்ட பல்லாயிரம் பேரில் ஒருத்தராதலால் அதன் வலி அவரது கவிதைகளெங்கும் படிந்து கிடக்கிறது”

எனவேதான், இந்த அவலங்களின் நேரடி அனுபவத்தைப் பெறாததனாற் போலும் முஸ்ரிபாவின் கவிதை வரிகள் அத்துணை வலியை என்னில் ஏற்படுத்தவில்லை. தவிரவும் புதுப்புனைவாகச் சில படிமங்களையும் சொற் சித்திரங்களையும் அவர் அதிகளவில் தமது கவிதைகளில் தீட்டவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆயினும் ஒரு பதிவாக இந்த நூல் தொடர்ந்து ஆராயப்படும்.

***

இறுதியாக டீன் கபூரின் “திண்ணைக் கவிதைகள்” ஐ பார்ப்போம். அம்ரிதா ஏயெம் இத்தொகுப்புத் தொடர்பான கருத்துரையைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“டீன் கபூரின் கவிதைகள், கனவுக்கும் யதார்த்தத்துக்கும் இடையிலான உணர்வுகள் வெளிப்பட்ட மனநிலையில் புனையப் பட்டவைகளாகும். இவரின் கவிதைகளில் சர்ரியலிஸ்மெஜிக்கல்

ரியலிசம் போக்குகளை அவதானிக்க முடிகிறது!

இந்தப் போக்குகள் எவை என்று என்னால் அவதானிக்க முடியவில்லை. ஒருவேளை நான் பின் நவீனத்துவப் பார்வையை இழந்து விட்டேனோ தெரியவில்லை.

அம்ரிதா ஏயெளம் மேலும் கூறுவார்;

“பிம்பமாற்றம், தளமின்மை, வடிவமின்மை, வெகுஜனத் தன்மை போன்றன சேரும்போது சில கவிதைகள் பின் நவீனத்துவம் நோக்கியும்பாயப் பார்க்கின்றன”.

மன் கபூரின் முன்னைய கவிதைத் தொகுப்பில் நான் ரசித்த சில கவிதை வரிகளை வானொலியில் முன்னர் படித்துக் காட்டி யிருந்தேன். அதுபோன்று, இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பிலும் நான் சுவைத்த புதுப்புனைவான வரிகளை இங்கு உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

காற்றின் முதுகில் பயணம் செய்து, உன் தூக்கணம் மின்னிய கடற் புனலில் காயாத கருவாட்டில் புழுக்கும் தலைக்குள் இருந்து வண்டுகள் உமிழும், எலும்பு முறிந்த நாய் மாதிரி, கபடத்தோடு பதுங்கி நிற்கும் கடுவன் போல, தூறாவளியால் சிக்குப் பட்ட கோழிக் குஞ்சாக, காற்றினில் மேயவிட்ட கருமேகம்.

மன் கபூர் கூறுகிறார் தனது “கவிதைகள் பனையோலைப் பெட்டிக்குள் கரப்பான் பூச்சிபோல கரகரத்துக் கிடந்தன. பல ஆண்டுகள் உடும்பின் பலமாக”.

மற்றும் சில வரிகள்:

“தொண்டையில் சிக்கிய மீன் முள்ளாகக் கவிதை மொழி யாடல் மாட்டுகையில் யாரையும் விடுமா? வரம்பு மீறிப் பாயாத நீராக இருக்கையில்; மண்வெட்டியுடன் கவிதை விவசாயி எங்கிருந்தோ வருவது? அவன் பாழைக்கு பாய்ச்சுவது எவரையும் நோக்காமல் இருக்காது. கவிதை கண்களுக்குள் பாய்ந்து மனசுக்குள் மாளிகை கட்டுவது”.

நீங்கள் இந்த “திண்ணைக் கவிதைகள்” தொகுப்பைப் படித்தால் வெவ்வேறு உணர்வுகளைப் பெறுவீர்கள். அந்தத் தொழிற்பாடே கவிஞரின் வெற்றி எனலாம்.

செவிநுகர் இன்யம்

வணக்கம். இரு வாரங்களுக்குப் பின் சந்திக்கிறோம். இடையில் சில நிகழ்ச்சிகள் ஓய்வில்லாமல் போய்விட்டது.

கம்பன்விழா (மே 31-ஜூன் 03, 2007) இனிதே நடந்து முடிந்தது. இக்கட்டான நிகழ்காலச் சூழலில், பிரமிக்கத்தக்க அளவில், பிரமாண்டமான முறையில், சீரான ஒழுங்கமைப்புடன் விழாவை ஒழுங்குபடுத்திய கம்பன் கழகத்தினரைப் பாராட்ட வேண்டியது அவசியம்.

கொழும்பிலே, கலைசார்ந்த தமிழ் உணர்வை ஊட்டியமைக்காகவும், இளைய பரம்பரையினரிற் சிலரையாகுதல், தமிழ் இலக்கியச் சிறப்புகளை, குறிப்பாக “கம்பராமாயண” நுண்ணிதான நயங்களை நுகரும் வண்ணம் செய்தமை பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கது.

விவாதங்களும், உரைகளும், வியாக்கியானங்களும், கவிதா வீச்சுகளும், பொதுமக்களின் சிலரின் சாமான்யத் தன்மையையும் சிறிது உயர்த்த உதவின. வயதில் இளவல்களாக இருந்த பொழுதிலும், நமது புதிய பரம்பரை அறிஞர்கள் செட்டாகவும், ஆழமாகவும் வழுவழாவின்றியும் ஆய்வு ரீதியாகவும் தமது பார்வைகளை எடுத்துக் கூறியமை தமிழ் நாட்டறிஞர்களை வியப்பிலாழ்த்தியதுடன், அவர்களுக்கு ஒரு Role Model ஆகவும் நிதர்சனமாயின.

இலக்கியத் திறனாய்வை எழுத்து மூலந்தான் செய்யலாம் என்றில்லை. பாத்திர நலங்களை இலக்கியத் திறனாய்வாக வாய் மொழி விவாதங்கள் மூலமும் எடுத்துரைக்கலாம் என்பதை இளையவரும், முதியவரும் தத்தம் கோணங்களில் நின்று எடுத்துரைத்தனர். நான் வியப்புற்றேன்.

இந்த ஆண்டுக் கம்பன் விழாவிடையே பங்குபற்றிய, பெரும் பங்களிப்பைச் செய்த அனைவரது அர்ப்பணங்களையும் தனித்தனியாக,

அவர் தம் பெயர்களைச் சுட்டி, விபரிக்க முடியாது இருக்கிறது. காரணம் பட்டியல் நீளமானது.

ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சி பற்றியும் தனித்தனியாக இங்கு வருணிக்க முடியவில்லை. எந்தவிதமான பாடுபாடுமின்றி, போட்டிகளில் வெற்றிபெற்றவர்களும், கௌரவிக்கப்பட்டவர்களும், விருதுகள் பெற்றவர்களும், புகழப்பட்டு, பண்பாட்டு வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டனர். கம்பன் விழா போன்ற பொதுமக்கள் பெருமளவு கலந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளினாற்றான் திறனாற்றல்கள்/ தனித் திறமைகள் நன்கு வெளிப்படுகின்றன.

கம்பன் கழகத்தினர் மீது சிலர் குறைகளைக் காண முடியுமாயினும், அவர்கள் தமிழை வாழும் மொழியாக கொழும்பில் உயிரூட்டுவது பெருமை தருவது.

***

நீர்வையின் கதைகள் பற்றிய ஆய்வரங்கு

கடந்த மாத இறுதியில் (மே 27, 2007) எனக்கு மகிழ்ச்சி தந்த ஆய்வரங்கொன்று WERC மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. WERC என்பது “பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்”. இந்த அரச சார்பற்ற நிறுவனம் வெள்ளவத்தை 58, தர்மராம வீதியில் இருக்கிறது. இதன் தலைவர் கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன். இவரே இந்த ஆய்வரங்குக்குத் தலைமை தாங்கினார். விபவி கலாசார மையம், இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை ஆகியன இந்த ஆய்வரங்கை ஏற்பாடு செய்தன. குறிப்பிட்ட இந்தப் பேரவையின் முக்கியஸ்தர்களாக முதுபெரும் எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன், எழுத்தாளர் தம்பு சிவா எனப்படும் த. சிவசுப்ரமணியம் ஆகியோர் எனலாம்.

நீர்வை பொன்னையன் எழுதிய ஏராளமான, கலைத்துவமான, மனிதத்துவம், நிரம்பிய முற்போக்குக் கதைகளுள் 25 கதைகளைத் தேர்ந்து “நீர்வை பொன்னையன் கதைகள்” என்ற 258 பக்க நூலொன்று வெளியாகியிருப்பதை முன்னிட்டு இந்த ஆய்வரங்கு இடம்பெற்றது. இந்த நூலைத் தொகுத்தவர்கள் அமரர் வ. இராசையாவும் எம்.கே. முருகானந்தனும் ஆவர். இருவருமே ஏனைய தகைமைகளுடன் நல்ல திறனாய்வாளர்களுமாவர்.

இந்த ஆய்வரங்கு எனக்கு சந்தோஷம் அளித்ததற்கான காரணம், ஏனைய புத்தக வெளியீட்டு விழாக்கள் போலன்றி, ஆக்கபூர்வமான முறையில், கதைகளின் பல்வேறு அம்சங்களைத் தனித்தனியாக எடுத்துக் கூறியமைதான்.

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கோவல், சிவதுமாரின் கருத்துகள்

கற்றறிந்தோர் நிறைந்திருந்த இந்தக் கூட்டத்திலே நல்லதோர் விருந்தையளித்த ஆய்வாளர்கள் இவர்கள் தான். கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் (உருவமும் உள்ளடக்கமும்), தெ. மது துதனன் (பாத்திரப் படைப்பும் உத்தியும்), எம். தேவகௌரி (பெண்களும் சிறுவர்களும்), த. இரவீந்திரன் (நீர்வையின் படைப்புகளும், ஏனைய முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் - ஒப்பீடு), சிவா சுப்பிரமணியம் (சமுதாயமும் அரசியலும்) இவர்கள் அனைவருமே தத்தமளவில் பாராட்டுக்குரிய ஆய்வாளர்கள் ஆவர். இவர்களுள்ளே, மதுதுதனன், ரவீந்திரன் ஆகியோரின் ஒழுங்கு முறையான பகுப்பாய்வுகள் எனக்குப் பிடித்துப்போய்விட்டன. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் என்ன கூறினார்கள் என்பதை விஸ்தாரமாக விளக்கிக்கூற என்னால் முடியாது. இது ஏன் என்பீர்கள். ஏனென்றால், இந்த ஆய்வாளர்களின் பார்வைகள் விரிவான நூலொன்றாக வெளிவரவிருப்பதாக, நாம் அறிகிறோம். தவிரவும் “பத்தி எழுத்தில்” விரிவான கட்டுரைக்கு இடமில்லையல்லவோ?

***

இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகள் தொடர்பான மதிப்புரையைப் பிரத்தியேகமாகச் செய்ய வேண்டும். தவிரவும், இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகள் தொடர்பாக நான் ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறேன். இருந்தாலும், 2007 இல் எனது பார்வை எவ்வாறு அமைகிறது என்பதை வெளிப்படுத்த பிறிதாக நான் எழுதவே வேண்டும்.

நிற்க, இந்த ஆய்வரங்கிலே, தொகுப்புரை வழங்கிய வைத்திய கலாநிதி எம். கே. முருகானந்தன் “எவருமே நீர்வையின் அழகியல் தொடர்பாக எழுதவில்லை என்று கூறினார். இது தவறு. ஒருவேளை, எம். கே.எம். நீர்வையின் அழகியல் தொடர்பாக நான் எழுதியதைப் படித்திருக்கவில்லை போலும். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து “விவேகி” என்றோர் இலக்கிய சஞ்சிகை வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. ஆசீர்வாதம் என்பவர் இதன் ஆசிரியர். 1962 ஜூன் மாத இதழில் நீர்வை பொன்னையனின் “மேடும் பள்ளமும்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் காணப்பட்ட அழகியல் சார்ந்த பிரயோகங்களை எடுத்துக்காட்டியிருந்தேன்.

இக்கட்டுரை, “பின்னர் திறனாய்வுப் பார்வைகள்” (1996) என்ற எனது நூலிலும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப் புத்தகம் நூல் நிலையங்களில் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் மே. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் கருத்துகள்

நிற்க, நீர்வை பொன்னையனின் கதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும் எனக் கருத்துத் தெரிவித்த கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் மொழிபெயர்க்க ஆட்கள் இல்லை என்று கூறினார். “ஏ.ஜே.யும் நம்மிடம் இல்லை” என்றார் அவர்.

தமிழ்க் கதைகளை ஏ.ஜே. கனகரத்ன மாத்திரம் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கவில்லை என்பது பலர் அறியாமலிருக்கலாம். 'Saturday Review' ஸ்தாபக ஆசிரியர் எஸ். சிவநாயகம் சில ஈழத்துச் சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். ராஜசிங்கம் அவர்களும் அவ்வாறே செய்துள்ளார். ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், சுதாராஜ் ஆகியோர் எழுதிய சிறுகதைகளின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு “A Lankan Mosaic” arts என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆங்கில ஆக்கம் செய்தவர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன். இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களில் வெளிவரவிருக்கும் 15 ஆங்கிலச் சிறுகதைத் தொகுப்பிலே, நமது எழுத்தாளர்கள் சிலரின் கதைகளும் இடம் பெறவிருக்கின்றன. மொழிபெயர்ப்பாளர் அடியேனே!

செல்வி திருச்சந்திரன் தனது புலமை சார்ந்த ஆங்கில நூலைத் தமிழில் தரமுடியுமா என்று கேட்டார். படித்துப் பார்த்தபோது அது எனக்கு அவ்வளவு விபரம் தெரியாத பெண்ணிலைவாத நிலையில் நின்று, வெளி நாட்டில் வசிக்கும் இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்களின் சிறுகதை முயற்சிகள் பற்றியதாகவும், கதையாகவும் இருந்தது. எனவே, அதனை என்னால் தமிழில் மொழிபெயர்க்க முடியாது என்று அவரிடம் கூறியிருந்தேன். விபவி கூட்டத்திலே, ஏ.ஜே. க்குப்பின் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க ஆளில்லை என்று கலாநிதி அவர்கள் கூறிய போது, அவர் பக்கத்திலிருந்த தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் சிவா சிவசுப்பிரமணியம், என் பெயரை நினைவூட்டினார். அப்பொழுதுதான், தமது ஆங்கில நூலைத் தமிழில் நான் மொழிபெயர்க்க முன்வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். எனக்கு மொழிபெயர்க்கத் தெரியாது இல்லை. தமிழ்க் கதைகளை ஆங்கிலத்தில் நானும் மொழிபெயர்ப்பேன் என்றும், செல்வி அவர்களுடைய கலாநிதிப்பட்டம் தரக்கூடிய ஆங்கில நூலைத் தான் தமிழாக்க முடியாது என அவ்விடத்திலே நான் கூறினேன். ஆயினும், சமூகமளித்தவர்கள் எனது விளக்கத்தைப் பூரணமாகப் புரிந்து கொண்டார்களோ தெரியவில்லை. சில சமயங்களில், சிலரின் கூற்றுகள் முழு விபரங்களையுமறியாத நிலையில், சம்பந்தப்பட்டவரின் பங்களிப்புகளை மழுங்கச் செய்வதாகவும் ஆக்கிவிடும் அல்லவா?

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் கருத்துகள்

ஈழத்துக் கவிஞர்களும் புலவர்களும்

ஈழத்திலே, ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் முதல் இற்றைவரை சிறந்த புலவர்களும் கவிஞர்களும் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள், வருகிறார்கள். அவ்வாறு சிறப்பில்லாதவர்களும் எழுதி வந்திருக்கிறார்கள், வருகிறார்கள். ஈழத்துக் கவிஞர்கள் தொடர்பான தொகுப்புகள் முன்னரும் வெளிவந்தன. கவிதைக்கான சிறப்பிதழ்கள் வரதர் தொடக்கம் அஷ்ரப் சிறாப்தீன் வரை இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமிருந்து வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுள்ளே “அக்னி”, “யாத்ரா”, “நோக்கு” போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன.

இந்த ஆண்டில் கவிதை, பாடல் சம்பந்தமான இரண்டு நூல்கள் வெளியாகின. குறைபாடுகளுடன் இவை வெளிவந்தாலும் (உதாரணமாக சில கவிஞர்களும்/புலவர்களும் விடுபட்டுப் போனமை) இவற்றைத் தொகுத்தவர்களின் அரிய, பாரிய முயற்சியைப் பாராட்டாமல் விடலாமோ. நம்மில் பல “விமர்சகர்கள்” தாங்களே ஒன்றும் முன்னின்று செய்யவும் மாட்டார்கள், மற்றவர் செய்பவற்றை ஊக்கு விக்கவும் மாட்டார்கள். அவர்களுடைய செயற்பாடு வெறும் “கண்டனமே.” இவ்வாரப் பத்தியிலே “பத்தி எழுத்தின் வரையறை களுக்கிணங்க சில அவதானிப்புகளை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். நம்மில் சிலர் Observations என்பதனை “அவதானங்கள்” என்று (Caution) தவறாகப் பொருள் கொண்டு பிரயோகிக்கின்றனர்.

நமது அவதானிப்புகளுக்கு எடுத்துக்கொண்ட நூல்களாவன: தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம் வெளியிட்ட “இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஈழத்து தமிழ் புலவர் வரலாறு முதலாம் பாகம்” என்ற நூலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்” என்ற நூலும் ஆகும். இதனைத் தொகுத்தவர்கள்

முறையே கலாபுஷணம், பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை (80 ஆவது பிறந்த நாள் வெளியீடு) யும் இலங்கை பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை வைரவிழா வெளியீட்டின் தொகுப்பாசிரியர் ஸ்ரீ பிரசாந்தனுமாவர்.

***

முதலிலே “புலவர் வரலாறு பற்றிப் பார்ப்போம். இலங்கையிலே சென்ற நூற்றாண்டில் 50 க்கும் மேற்பட்ட புலவர்கள் வாழ்ந்திருக்கக்கூடும். ஆயினும் தமது பாரிய தேடல் முயற்சிகளின் பயனாக ஐம்பது புலவர்கள் பற்றி மாத்திரமே தொகுப்பாசிரியர் தர முடிந்துள்ளது. எனினும் இதுபாராட்டும்படியான செயலாகும்.

ஆய்வாளர்களின் நலன்கருதி, குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அவசியம் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த 50 பேரின் பெயர்களை நாம் இங்கு பதிவு செய்து கொள்வோம். இட வசதியின்மை கருதி இவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தைத் தவிர்த்து, இவர்கள் பெயர்களை மாத்திரம் இங்கு தருகின்றேன்.

உடுப்பிட்டி சிவசம்பு புலவர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, வடகோவை சபாபதி நாவலர், உரையாசிரியர் ம.க. கதிரவேற்பிள்ளை, ஊரேழு சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை, காசிவாசி செந்திநாத ஐயர், வல்வை வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை, புலவர் வே.அகிலேசபிள்ளை, அம்பலவாண நாவலர், சன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்புலவர், வித்துவான் ச.பூபாலபிள்ளை, கொக்குவில் சபாரத்தின முதலியார், வேலணைப் பேரம்பலம் புலவர், ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை, அச்சவேலி வேன்மயில்வாகனப் புலவர், அருள் வாக்கி அப்துல் காதிற்றுப் புலவர், பாவலர் தெ.அ. துரையப்பாபிள்ளை, பன்னாலை வித்துவான் சிவானந்த ஐயர், க. மயில்வாகனப்புலவர், சின்னவப்புலவர், மாணிக்கத்தியாகராசப் பண்டிதர், வண்ணைச் செல்லையா, வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர், புலோலியூர் வயித்திலிங்க தேசிகர், முகாந்திரம் தி. சதாசிவ ஐயர், முத்துக்குமார ஆச்சாரிய சுவாமிகள், மாவை நவந்த கிருஷ்ண பாரதியார், சி.குமாரசுவாமி ஐயர், வித்துவான் அ.சரவணமுத்து, செய்கு அலாவுதீன் புலவர், குருகவி மகாலிங்கசிவம், நயினை வரகவி நாகமணிப் புலவர், தம்பிலுவில் உவிலியம்பிள்ளை, சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார், முதுத் தமிழ்ப்புலவர் மு.நல்லதம்பி, பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை, கவிஞர் எம்.எம்.லெப்பை, கந்த முருகேசனார், சிவங்கருணாலய பாண்டியனார், தவத்திரு வடிவேற் சுவாமிகள், பண்டிதர் வ.நடராசா, இலக்கண வித்தகர் இ.நமசிவாய தேசிகர், இலக்கிய

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் 66.எஸ்.சிவபுராணின் கருத்துகள்

கலாநிதி மு.கந்தையா, வித்துவான் க.வேந்தனார், பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா, செல்லையா கதிரேசர் பின்னா, வித்துவான் இ.திருநாவுக் கரசு, கலாநிதி க.சொக்கலிங்கம், நீலாவணன் என்னும் சின்னத்துரை.

விடுபட்டுப் போன புலவர்களும், கவிஞர்களும் ஒரு புறமிருக்க, தொகுப்பாசிரியர் இந்த “வரலாற்றை” எவ்வாறு தருகிறார் என்று பார்த்தால், அவர் வெறுமனே புலவர்களின் சரிதைகளை மாத்திரம் கூறாது, திறனாய்வு சார்ந்த குறிப்புகளையும் தந்து எழுதுவது அவதானிக்கத்தக்கது. முன்பின் நான் அறிந்திராத சில செய்திகளை இந்த நூல் மூலம் கற்றுக் கொண்டேன். உதாரணமாக, தம்பிலுவில் உவிலியம் பிள்ளை (1891-1961) “இந்திரபுரி இரகசியம்”, “மஞ்சட் பூதம்” என்ற நாவலையும் எழுதியிருப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

அதேபோல “சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியினரின் சொல்லாக்கக் குழுவினருடனாகி பன்னீராயிரஞ் சொற்களுக்கு மேல் (வீபுலாநந்த அடிகள்) தமிழில் வடித்தெடுத்தார்” என்ற கூற்றையும் அவதானித்தல் வேண்டும். எழுத்துப் பிழைகளின்றி, நல்ல காகிதத்தில் தெளிவாக அச்சிடப்பட்டு 280 பக்கங்களைக் கொண்டு வெளியாகியிருக்கும் இந்நூலுக்கு நூலாசிரியர் சாந்தி திருநாவுக் கரசன், கோகிலா மகேந்திரன், உடுவை எஸ்.தில்லை நடராசா ஆகியோர் எழுதியவற்றிலிருந்து செ. சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் பாடல்களும் ஸ்ரீரங்கம் அப்புத்துரை அவர்களை அறிந்து கொள்ள உதவுகின்றன. நூலாசிரியர் 1964 முதல் எழுதிய நூல்களின் பெயர்களும் அவரைப் பற்றிய ஆய்வுகளின் விபரமும் தரப்பட்டமை ஆய்வாளர்களுக்கு உதவும். முன்னைய புத்தகம் ஈழத்துப் புலவர்கள் சிலர் பற்றிய தகவல்களைத் தந்தது. பின்னைய புத்தகமோ நமது கவிஞர்கள் சிலரின் தேர்ந்தெடுத்த சில கவிதைகளை உள்ளடக்குகிறது. இப்புத்தகத்திற்குள் (544 பக்கங்கள்) நாம் நுழைய முன் அதன் வடிவமைப்பும் (மதி புஷ்பா) அச்சுப்பதிவும், சித்திரங்களும் மனதைக் கவருகின்றன. மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி (அமரர்) அவர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த நூலிலே பா.அகிலன் முதல் ஹம்சத்வதனி வரையிலுமுள்ள கவிஞர்கள் சிலரின் படைப்புகள் தொகுப்பாளரின் இரசனைக்கேற்ப சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இன்னொரு தொகுப்பாளர் வேறு சில கவிஞர்களையும் கவிதைகளையும் இந்நூலில் சேர்க்கவும் கூடும். அது, அது அவரவர் இரசனையைப் பொறுத்தது. இது இயல்பே.

“இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிஞர்” களின் தொகை ஏராளம், ஏராளம். கவிதை என்ற பெயரில் வசனச் சுலோகங்களையும்

கூற்றுகளையும் எந்தவித ஆக்கத்திறமையுமின்றி வரிகளைக் கிறுக்குபவர்களும் தம்மை கவிஞர் என்றே நினைத்து எழுதுவது சிலவேளைகளில் என்னிடையே நகைப்பை ஏற்படுத்துவதுமுண்டு.

தொகுப்பாளர் மொழியியல் துறையில் ஒரு விரிவுரையாளர். அது காரணமாக மொழியின் பயன்பாட்டையும் கவிதையில் அது செயற்படும் விதத்தையும் நன்கறிந்தவர். இலக்கியப் புலமையும், இரசனையுமுடையவர். நல்லதோர் கவிஞர், பேச்சாளர், விரிவுரையாளர் ஸ்ரீபிரசாந்தன். மேடையில் தருக்க ரீதியாகப் பேசுவதையிட்டு இந்த இளைஞர்கள் எல்லாம் எவ்வாறு வியத்தகு முறையில் பயிற்சி பெற்று நெறிப்படுத்தப்பட்ட முறையில் தமது ஆற்றல்களை ஆற்றும்படுத்துகின்றனர் என்று நான் வியந்து போவதுமுண்டு.

முன்னைய நூல்கள் தொடர்பாக எழுதும் பொழுது நமது பழைய புலவர்களின் பெயர்களைக் கூட நாம் அறிந்திராத நிலையில் அந்த 50 பேரின் பெயர்களையும் மேலே தந்தேன். ஆனால், இந்தப் புத்தகத்தில் வரும் பெயர்களைத் தரும் உத்தேசம் எனக்கில்லை. ஏனெனில், இவர்களுள் பலர் நம்மிடையே தொடர்ந்து வாழும் கவிஞர்களாவர். எனவே, இவர்கள் பெயர்கள் வாசகரிடத்தில் பிரபல்யம் பெற்றிருக்கலாம். இருந்தாலும் சிலரின் கவிதை களை நான் முன்னர் படித்த நினைவு எனக்கில்லை. நான் படித்திராத கவிதைகளை எழுதியவர்கள் இவர்கள் தாம்.

பா.அகிலன், அம்புலி, அமுதமொழியன், அழகசுந்தர தேசிகர், க.ஆதவன், இயல்வாணன், கருணானந்தராஜா, கற்குறா, கறுப்புக் கவிஞன், சங்கரி, க.சச்சிதானந்தன், சஞ்சதன், ந.சத்திய பாலன், சந்திரபோஸ் சுதாகர், செ.பொ.சிவனேசு, சுகன், சுதாமதி, செல்வம் அருளானந்தம், தம்பா, திருமாவளவன், நிலாந்தன், வீ.பரந்தாமன், பளை கோகுலராகவன், பவ்ரிமா ஜஹான், தா.பாலகணேசன், ச.மணிமாறன், மஜீத், ச.முகுந்தன், ஆர்.முரளிஸ்வரன், இ.யதார்த்தன், வாழைச்சேனை அமர், வானதி, கோ.றுஷாங்கன், த.ஜெயசீலன்.

இவர்கள் கவிதைகள் எங்கு வெளியாகின என்று எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஒருவேளை நான் அதிகம் வாசிக்காத தமிழ் நாட்டுச் சிற்றேடுகளில் அல்லது வடபுலப் புதினத் தாள்களில் இவர்கள் எழுதினார்களோ தெரியவில்லை. எனவே, மேற்சொன்னவர்களின் கவிதைகளில் சிலவற்றை இந்நூல் மூலம் படித்த பொழுது பரவசமடைந்தேன்.

நான் இரசித்த கவிதைகள் சிலவற்றின் தலைப்புகள்:

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கே.எஸ்.சிவசுப்பிரமணியன் கருத்துகள்

உன்னுடைய மற்றும் என்னுடைய கிராமங்களின் மீதொரு பாடல், எல்லாமே அந்நியமானதாய், ஓர் அகதி, விண்ணப்பம், முகங்களும் திரைகளும், ஈரம் சொட்டும் காதல், இருள், தத்துவத்தின் தொடக்கம், பதில் ஆசைக்குச் சாதியில்லை, நிறமற்றுப் போன கதைகள், கிறான் மரமும் கிளுவை வேலியும், இடையில் ஒரு நாள், வேலி, அவர் களுடைய இரவு, வில்லுன்றி மயானம், பேய் தின்ற பழங்கள், ஊடல் 2 வகை, நிரை மீட்பு, பாவலரே, செத்த நாள், இன்று நான் பெரிய பெண், உயிர் வெளி, உயிர்கூவும் அங்கே, நீர் வளையங்கள், சந்தி யிலே நிற்கிறேன். ஒரு மானுடன் பாடிய பாட்டு, காலம் கலவிக்களி, இலையுதிர்கால அரசியல் நினைவுகள், எரிந்த நிலத்தில் படரும் என்வேர், மீளாத பொழுதுகள், நிலவும் நானும், ஜே.யுடனான உறவு முறிந்து மூன்று நிமிடங்களாகின்றன. ஆடு கதறியது, அந்த வெல் வெட்டுப் பறவை, இனிக்கும் இரவும் புளிக்கும் பகலும் பசுந்தரை, விதைப்பு, நவீன விமர்சகர், நடக்காது. அந்த நயவஞ்சகம், மண் பட்டினங்கள், குமையும் குயில், உலகப் பரப்பின் ஒவ்வொரு கணமும், ஆண்பாற் கைக்கிளை, மணி வயிற்றினில் புரளுது அக்கினி, பாலாய் நிலவு பொழிகிறது, அழகான ஒரு சோடிக் கண்கள், இந்தளவே தான் நான், நாளை வருவான் ஒரு மனிதன், முன்னிரவின் மோனம், மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு, அகலிகை, தேரும் திங்களும், புள்ளி அளவில் ஒரு பூச்சி, முட்கம்பி விடுதாது, இரண்டாயிரம் ஆண்டு பழைய சுவை எங்களுக்கு, சொல், பொருள், அறியப்படாதவர்கள், நினைவாக, தமிழ்த் தாகம், முல்லையும் பூத்தியோ, நாளாந்தம், இலையுதிர்காலத் தேய்பொழுதில், வீழ்ச்சி, கவிஞன், காவு கொள்ளப்பட்ட வாழ்வு, இன்னும் ஒரு வேறு நாள், வளர்ந்தோர்க்கு மட்டும், இலையுதிர் கால நினைவுகள், முதற்காதல், நமக்கென்றோர் புல்வெளி, பாலி ஆறு நகர்கிறது, தொலைத்தல். இந்த நூலிலே 42 பக்கங்களில் ஒரு நீண்ட ஈழத்துக் கவிதை வரலாற்றுக் கட்டுரையைத் தொகுப்பாசிரியர் ஸ்ரீபிரசாந்தன் தந்திருக்கிறார். மிகவும் பிரயோசனமான பார்வை.

நிற்க, நானும் சில கவிதைகளைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் எழுதியிருக்கிறேன். சில கவிதைகளை ஆங்கில மொழி மூலம் அறிந்து தமிழில் தந்திருக்கிறேன். ஈழத்துக் கவிதைத் தொகுப்புகள் பற்றிய திறனாய்வு சார்ந்த மதிப்புரைகளையும் எழுதியிருக்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் ஸ்ரீபிரசாந்தன் அறிந்திராதது அவர் பிழையாகா. நான் தான் இவற்றைத் தொகுத்து புத்தகமாக வெளியிட்டு அவரிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஆகட்டும். பார்க்கலாம்.

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கே.எஸ்.சிவசுப்பிரமணியன் கருத்துகள்

முன்னோடித் தமிழ் ஒலிபரப்பாளர் வீ. ஏ. சிவஞானம்

இலங்கை வானொலியின் முன்னோடித் தமிழ் ஒலிபரப்பாளர் களின் பங்களிப்புகள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியவை. இவர்களுள் பலர் இப்பொழுது நம்மிடையே இல்லை. இவர்களைப் பற்றி ஊடகத்துறை ஆய்வு மாணவர்கள் கவனம் செலுத்தினால் வரலாற்றுப் பதிவாக இருக்கும். எஞ்சியவர்கள் - மூத்த ஒலி பரப்பாளர்கள் - அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் என்றாலும் கூட, தமது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் பிற்காலச் சந்ததியினருக்குப் பல தகவல்களைத் தருதவதாகவும் அமையும்.

கவிஞர் நவாலியூர் நடராஜா, மோனி எலியாஸ், சோ. சிவபாதசுந்தரம் (ஒலிப் பரப்புக் கலை என்ற முன் மாதிரியான நூலை எழுதியவர்), கவிஞர் நாவற் குழியூர் நடராசா, வி.என். பால சுப்பிரமணியம், பாலசுப்பிரமணிய ஐயர், அருள் தியாகராஜா, விவியன் நமசிவாயம், சா.நா. சண்முகநாதன். எம்.எம். உவைஸ், ரி.எஸ். மணிபாகவதர், எம்.எஸ். இரத்தினம், ரி. இரத்தினம், வி. சுந்தரலிங்கம், எஸ். புண்ணியமூர்த்தி, வி.ஏ. கபூர், எஸ்.பி மயில்வாகனன், வி.ஏ. சிவ ஞானம், எம்.ஐ.எம்.எச். குத் தூஸ் மரிக்கார், வி.பி. தியாகராஜா, ஆர். முத்துசாமி, “தகவம்” எஸ். இராசையா, எஸ். கே. பரராஜசிங்கம், கே.எஸ். ராஜா, ஐயா துரைராஜ், கணேஸ்வரன் இன்னும் சிலர் (பெயர் கள் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை) இப்பொழுது நம்மிடையே இல்லை.

இப்பொழுது நம்முடன் வாழும் சிரேஷ்ட ஒலிபரப்பாளர் களில் சிலர், ஞானம் இரத்தினம், எஸ். சத்தியலிங்கம், பொன்மணி குலசிங்கம், ஏ. சுப்பிரமணியன், எஸ். சரவணமுத்து, சி. குஞ்சித பாதம், செந்தில்மணி மயில்வாகனன், சரஸ்வதி குமாரசிங்கம், சி.வி. இராஜசுந்தரம், கே.சண்முகம்பிள்ளை, அரச ஐயாத்துரை, ஐஸ்டின்

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கே.எஸ்.சிவஞானனின் கருத்துகள்

ராஜ்குமார், எஸ். நகுலேஸ்வரன், பாலசுப்பிரமணியம், சில்வெஸ்டர் பாலசுப்பிரமணியம், நாகலிங்கம், விக்கேனேஸ்வரன், எழில்வேந்தன் (இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள்) போன்றோர்.

இவர்களெல்லாம் தமது அனுபவங்களை நூல் வடிவில் தருவதன் மூலம் இலங்கை வானொலி தமிழ் ஒலிபரப்பு வரலாற்றையும் எமக்குத் தருபவர்களாக அமைவர்.

நான் அறிந்த மட்டில் ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன், உவைஸிர் ரஹ்மான், எஸ். புண்ணியமூர்த்தி, ஞானம் இரத்தினம், சி. பி. எச். அப்துல் ஹமீத், சற்சொருபவதி நாதன், இராஜேஸ்வரி சண்முகம், விசாலாட்சி ஹமீட், உமாசந்திரன், சிவலோகநாதன் ஆகியோர் சம்பந்தப்பட்ட நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. இவை புதிய ஒலிபரப்பு பாளர்களுக்கு பழைய வரலாறுகளைத் தருவதுடன் வழிகாட்டல்களாகவும் அமைகின்றன.

நிரந்தரமாக இலங்கை வானொலியில் பணி புரிந்தவர்களும் சமயா சமய ஒலிபரப்பாளர்களும் இனியாகுதல் இது பற்றிச் சிந்தித்து சிறு நூல்களை இனியாகுதல் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரூபவாஹினி 25 ஆவது ஆண்டை நிறைவேற்றியுள்ளது. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் இது தொடர்பாக இப்பொழுதே தமது அனுபவங்களை எழுத்து வடிவிலோ கணினி வடிவிலோ பதிவு செய்தல் வேண்டும்.

தமிழருக்குத் தன்னடக்கம் அதிகம். இது காரணமாக வரலாறுகள் திரிக்கப்படுகின்றன. நாமெல்லாம் வந்தேறுகுடிகள் என்று தன்னாதிக்கப் பேரினவாதிகள் துணியும் பொழுது, போதிய வரலாற்றுப் பதிவுகளை அவர்கள் முன்னெறிய நம்மிடையே அதிக நூல்கள் இல்லை. எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் டொமினிக் ஜீவாவும், செங்கை ஆழியானும், எஸ். பொன்னுத்துரையும் இந்த விதத்தில் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

இளைய நண்பர் மயூரன் (நூலகம் கணினிப் பதிவாளர்) கூறுவது போல, ஒலிபரப்பாளர்களும் ஒளிபரப்பாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் தமது பங்களிப்புகளைத் தாமே எழுத்திலும், கணினியிலும் பதிவு செய்துகொள்வது மிக மிக அவசியம். இது ஏனெனில் நாளை நடக்கப்போவதையாரறிவர்.

நான் எழுதும் பத்திகளில் என்னைப்பற்றியும் எழுதுவதற்கான காரணம், இவை பதிவாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே ஒழிய,

தற்புகழ்ச்சிக்காக அல்ல என்பதை விடயமறிந்தோர் அறிவர். உலக எழுத்துத் துறையையும் இதழியல் / ஊடகத் துறைகளையும் கூர்மையாக அவதானிப்பீர்களாயின், இந்த Personal Style of Writing (செய்தித்தாள்களில் தனியொருவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பத்தி எழுத்து) எங்கும் வியாபித்து பல தகவல்களையும் சுவாரஸ்யச் செய்திகளையும் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் அறிவுப் பரிவர்த்தனையை வழங்குகிறது.

***

எனது பள்ளிக்கூட நண்பர் (1953 - 1955, கொழும்பு இந்து கல்லூரி, இரத்தமலானை) வி.ஏ. திருஞானசுந்தரம் தமது மூத்த சகோதரர் அமரர் வி.ஏ. சிவஞானம் தொடர்பாக “சிவலயம்” என்ற நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறார். இந்த நூல் 2004 இல் வெளியாகியது. அரிய பல தகவல்களும் தலைசிறந்த ஒலிபரப்பாளர்களுள் ஒருவரும், கருணையுள்ளம் கொண்டவருமான சிவஞானம் அவர்கள் பற்றிய அற்புதமான கணிப்புகளும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இது மூன்று பகுதிகளாக அமைந்துள்ள, 118 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ள இந்த நூலில் புகைப்படங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. தகைமைசார் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி (இவர் தமிழ் ஒலிபரப்புத்துறையில் ஒரு முன்னோடி என்பது பலருக்கு தெரியாது) ஞானம் இரத்தினம் (வானொலி/ தொலைக்காட்சி இரண்டு ஊடகங்களிலும் தலைமை தாங்கிப் பெரும் பங்களித்தவர்), தி.திருவிங்க நாதன் (இவரைப் பற்றி நான் நன்கு அறிந்திராததற்காக வெட்கப்படுகிறேன்), ஏ.எம். நவ்ரியா (ஆய்வாளர்), அம்பி (சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவரும், அறிவியல்/ சிறுவர் இலக்கியம்/ கவிதை நாடகம் போன்ற வற்றில் பங்களிப்புச் செய்த அம்பிகைபாகன்), எஸ்.எம். கமால்தீன் (நூலகத்துறையிலும், ஆய்வுத்துறையிலும் பெரும் பங்களித்தவர்), ஏ.கே. கருணாகரன் (தலை சிறந்த கர்நாடக இசைவிற்பனர்), அருணா செல்லத்துரை (கலைஞரும், ஒலி/ஒளி தயாரிப்பாளருமான நூலாசிரியர்), ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் (அரசியல்வாதியாக இருந்தாலும், தமிழ் இலக்கியம்/ஒலிபரப்பு/ஒளிபரப்பு போன்றவற்றில் மிகுந்த பரிச்சயமுடையவர். பதிப்பாசிரியர்) அமரர் ஆர்.சிவகுருநாதன் (இதழியல் துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்றவரும், பாடகரும் நடிகருமாவார்), எஸ்.ரி. தம்பிராஜா (இவரைப் பற்றியும் அறிய எனக்கு வாய்ப்பு கிட்டவில்லை) இவர்களின் மனப்பதிவுகள்/ நினை

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் கே.என்.சிவகுமாரன் எழுத்துகள்

வூட்டல்கள் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. இவை தவிர, சிவஞானம் அவர்களின் ஆக்கங்கள் சிலவும் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இனி வாசகர்களின் அவதானிப்புக்காக நூலிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட சில பகுதிகளைத் தருகிறேன்.

***

“சிவஞானம் எவரையும் சுடு சொல்லால் பேசிய தில்லை. பொடி வைத்துப் பேசுவார். மனம் திறந்து பேசும் பண்புடையவர். எவரும் அவரின் மனம் நோக ஏதாவது சொல்லிவிட்டால் அதற்குப் பதிலளிக்கமாட்டார். பதிலாக, தன்னைத்தானே வருத்திக் கொள்வார். இது அவரின் சுபாவம்” (அனுபவம் வாய்ந்த ஒலிபரப்பாளரும், ஊடகத்துறையில் அதியுயர் பதவிகளை வகித்தவருமான வி.ஏ.திருஞானசுந்தரம்.)

“இவரின் குண நலன்களைப் பற்றிக் கூறுவதானால், அன்பின் நெகிழ்வு, அறிவில் தெளிவு, ஆக்கத்தில் உக்கம், வாழ்வில் எளிமை, உழைப்பில் ஓய்வின்மை, புலமையில் ஆழம், அறத்தில் நம்பிக்கை, சுய விளம்பரத்தில் விருப்பமின்மை” (வே.விமலராஜா.)

“எனது வானொலி, கலையுலக வாழ்வுக்கான முதல் அடிவைப்பு நண்பர் சிவஞானத்தோடுதான்” (கா.சிவத்தம்பி.)

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் “சொல்லும் நா” என்ற கட்டுரை அற்புதமாக எழுதப்பட்ட ஒரு Personal Style of Writing.

“சிவஞானம் நாட்டுக்கூத்து, நாட்டுப் பாடல்கள் துறையில் அறிவும், பரிச்சயமும் உடையவர். வானொலியில் சேருமுன்னரே கிராமிய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றிய அனுபவம் உள்ளவர். கிராம வாழ்வுடன் ஒன்றியவர். கிராமத்து இதயத்தை நன்கு அறிந்தவர். தமிழ்ச் சேவையில் ஒலிபரப்பாகும் பேச்சு, உரைச் சித்திரங்கள், நாடகம், சிறுவர்/மாதர் நிகழ்ச்சிகள், கிராமிய நிகழ்ச்சிகள், சமய நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றையும் மேற்பார்வை செய்தலுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார்” (ஞானம் இரத்தினம்.)

“ஒரு மனிதனை உயர்த்துவது உயர்ந்த கல்வியல்ல. பல்கலைக்கழகப் படிப்பல்ல. உள்ளங்கவரவல்ல உள்ளத பண்பே என்பதற்கு அவரோர் எடுத்துக் காட்டு” (தி. திருலிங்கநாதன்.)

கவனத்திற்குரிய கலைஞன் என்ற தலைப்பிலே ஓர் அருமையான கட்டுரையை ஆய்வாளர் ஏ.எம். நவியா தந்திருக்கிறார். அவசியம்படித்துப் பாருங்கள்.

“அவர் ஒழுங்கு செய்து, முன்னின்று நடத்திய ஒரு வார நாட்டுக் கூத்து விழாக் காலத்தில் சிவாவின் உண்மையான திறமைகளை நாம் அறிய முடிந்தது. சிவாவின் பரந்த அறிவையும் செயல் நுட்பத்தையும், முதிர்ந்த அனுபவத்தையும் முழுமையாக அறிந்துகொள்ள அவ்விழா பெரிதும் உதவியது” (கவிஞர் அம்பி)

(கவிஞர் அம்பியின் இன்னொரு கூற்றும் மனங்கொள்ளத் தக்கது. அது, இதோ):

“எந்தவொரு செய்தியோ, தகவலோ, நிகழ்வுவோ, வரலாறோ அது எத் துணை முக்கியமாக இருப்பினும் எழுத்திலே பொறிக்கப்பட்டு அச்சில் நிலை நிறுத்தப்படாவிடின் காலப் போக்கிலே அழிந்து, மறக்கப்பட்டுவிடும். எதிர்கால சந்ததியினர் அதை அறியும் வாய்ப்பு அற்றுப்போய் விடும். தனி மனிதர் பற்றிய தகவல்கள், சாதனைகளும் அப்படியேதான். எழுத்தில் நிலை நிறுத்தப்படாவிடின் அவர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் காலப் போக்கிலே அழிந்து மறக்கப்பட்டுவிடும். வரலாற்று ஓடையிலே அவை அடித்துச் செல்லப்பட்டு சுவடு கூட இன்றி மறைந்து விடும். அதனால் ஒலிபரப்பாளர் வி.ஏ. சிவஞானம் பற்றிய இந்தப் பதிவேடு மிக முக்கியமான ஒரு தொகுப்பாகும்” (அம்பிகைபாகன்.)

“எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சிவஞானத்தின் நினைவு என்றும் என்னுள்ளத்தே பசுமையாக மிளிரும்” (எஸ்.எம். கமால்தீன்.)

“அப்போதைய சிறந்த இளம் தயாரிப்பாளர்களான ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன், கே.எம். வாசகர், பி. விக்னேஸ்வரன், அருணா செல்லத்துரை ஆகியோரது தயாரிப்புகளை ஒலிபரப்புக்கு முன்னதாகக் கேட்டு குறை நிறைகளைக் கூறுவார். அவர்கள் இந்த சிரேஷ்ட ஒலிபரப்பாளரின் கருத்துகளில் நல்ல மதிப்பு வைத்திருந்தனர். இதனைப் பல தடவைகள் நான் அவதானித்துள்ளேன்” (ஏ.கே. கருணாகரன்.)

“கிராமியக் கலைகளின் களஞ்சியம்” என்ற தலைப்பிலே கலைஞரும் - தயாரிப்பாளருமான அருணா செல்லத்துரை பயனுள்ளதொரு கட்டுரையைத் தந்துள்ளார். இதனையும் முழுமையாகப் படித்துப் பாருங்கள்.)

“இவர் ஒரு சிறந்த தொலைக்காட்சி நெறியாளர் என்பதும் இதற்கான பயிற்சியை அவுஸ்திரேலியாவில் பெற்றிருந்தார் என்பதும் அதனால் அவர் பெற்றிருந்த அனுபவத்தையும் அவருடைய நிகழ்வுப்

பிரதியமைப்பின் மூலம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது”
(அருணா செல்லத்துரை.)

“எதிர்கால இலங்கைக்கு சமூக நல்லிணக்கமே தேவை என்பதை அப்போதே உணர்ந்து எமது கல்வி வழியாக எம்முள் பாய்ச்சிய சிவஞானம் சேர் போன்ற ஆசிரியப் பெருந்தகைகளை - எண்ணி எண்ணிப் பூரிக்கின்றேன்” (ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

“சிவத்தம்பியை நாடகத்துறைக்கு அழைத்துச் சென்றவர் ஆசிரியர் சிவஞானம். வானொலிக்கு அறிமுகமாக்கியவர் இவரே. நாடகங்களில் நடிக்க வைத்து கைச் செலவுக்கு பணமும் கிடைக்க வசதி செய்தார். விதானையார் வீட்டில் என்ற தொடர் நேடியோ நாடகத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இந்த அனுபவத்தின் காரணமாகவே . பின்னர் பல்கலைக்கழகத்தில் சிவத்தம்பியினால் நடிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. பின்னர் வெளிநாட்டில் நாடகம் பற்றிய ஆய்வை நடத்துவதற்கும் இவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தது இந்த நாடக அறிவே” (ஆர். சிவகுருநாதன்.)

“ஒலிபரப்பாளர் வரிசையில் சிவா - ஒரு சிறந்த கலைஞன். இறந்தும் இறவாமல் புகழ் படைத்த சிவாவின் நினைவு, எமது நெஞ்சை விட்டகலாது. அவர் காட்டிய வழி வளமார்ந்த நன்னிலைக்கு எம்மை அழைத்துச் செல்லும் என்றால் மிகையாகாது. அவர் என்றும் உள்ளத்தில் உள்ளார் என்பதை, அறிந்தவர்கள் உணர்வார்கள்” (எஸ்.ரி. தம்பிராஜா)

அமரர் வி.ஏ. சிவஞானம் எழுதிய சில ஆக்கங்களும் அவை தொடர்பான புகைப்படங்களும் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சிவஞானம் அவர்கள் வானொலி நிகழ்ச்சிகளின் விமர்சனங்களைப் புனைபெயரில் எழுதி வந்தார்.

ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியம்? சில விபரங்கள்

“ஈழத்து” என்பது முழு இலங்கையையும் குறிக்கும். “ஆங்கிலம்” என்பது இலங்கையில் பயன்படுத்தப்படும் “ஆங்கில வகை”யைச் சுட்டும். “இலக்கியம்” என்பது இந்த நாட்டில் ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள ஆக்க இலக்கியங்கள் அவை தொடர்பான ஆய்வு/திறனாய்வு/ மதிப்புரை/ கண்டனம் (விமர்சனம்) போன்றவற்றையும் குறித்து நிற்கும்.

பல்லினங்களையும் சேர்ந்த இலங்கையர் சிலர் ஆங்கில மொழியிலும் பல்துறைகள் பற்றி எழுதியிருக்கும் போதிலும், இங்கு இலக்கியம் தொடர்பான விபரங்களை மாத்திரமே தர முயல்கிறேன்.

ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியத்துக்கு இடம்கொடுக்கும் சில ஏடுகள் பற்றியும், மூல வள நூல்கள் பற்றியும் சில தகவல்களை நாம் அறிந்து கொள்வோம். “ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியம்” பற்றி நாம் அறிந்து கொள்வது எப்படி?

கலைக்களஞ்சியங்கள், ஈழத்து ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள், ஈழத்து ஆக்கங்கள், அவை தொடர்பான திறனாய்வு நூல்கள் மற்றும் கணினி, ஏடுகள், செய்தித்தாள்கள், வானொலிப்பேச்சுக்கள் போன்றவற்றில் வெளிவந்தவையையும் நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இவ்வாறு அறிந்து கொள்ள உதவுபவர்கள் ஆய்வாளர்களும் திறனாய்வாளர்களும், பட்டப் படிப்புத் தேவைகளுக்காக தேடல் முயற்சிகளை மேற்கொள்பவர்களும் தான். இவர்களின் ஆக்கங்கள் நமக்கு உதவக்கூடும்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பிரதம நூலகராக விருந்து, பின் இளைப்பாறி, சிறிது காலத்திற்கு முன் நம்மிடையே யிருந்து மறைந்து போன Ian Goonatilleke தொகுத்த மூன்று பகுதிகளைக்

கொண்ட கலைக்களஞ்சியம் நமக்கு உதவும். இது தவிர Enyclopedia of World Literature, Encyclopedia of 20th century World Literature ஆகியவற்றிலும் ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியம் தொடர்பான விளக்கங்களை நாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இன்னுமொரு சாதனம் Journal of Commonwealth Literature என்ற பிரிட்டிஷ் பருவகால ஏடுகளில் இணைக்கப்பட்டுள்ள நூல் பட்டியல்கள், புது தில்லி, Sage Publishers வைப்பகமாக வைத்துள்ள சில விபரப்பட்டியல்கள் கூட நமக்குப் போதிய தகவல்களைத் தரக்கூடியவை.

இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்துப் பார்க்கும் பொழுது, ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியம் தொடர்பாகச் சில தரவுகளை நாம் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவிருக்கும்.

ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியம் தொடர்பாக நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமா என்று நம்மில் சிலர் வினவக்கூடும். அவசியந்தான். ஏனெனில் ஆங்கிலத்தில் மாத்திரம் எழுதும் ஈழத்துத் தமிழர்களும் கணிசமான பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளமையே.

எழுந்தமானமாகச் சிலரின் பெயர்கள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. கவிஞர் தம்பிமுத்து, அழகு சுப்பிரமணியம், எஸ்.ஜே.கே. க்ரேதர், தம்பையா, ராஜா புரொக்டர், ஏ.துரைராஜ், ஏ.சிவானந்தன், ஷியாம் செல்வதுரை (இவரின் தாய் சிங்களவர்) பிரதீப் ஜெகநாதன், ஜெகதீஸ்வரி நாகேந்திரன், வைரவநாதர் போன்றோர் சிலர்.

இவர்களுடன் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதும் ஆக்க இலக்கியம் சமைப்பவர்களுள் ஐயாத்துரை சாந்தன் விஷேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். சாந்தன் தமது ஆங்கிலச் சிறுகதைத் தொகுதி யொன்றுக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றவர் என்பது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

சி.சிவசேகரம் ஆங்கிலத்தில் ஒரு கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ளார். கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் கவிதைகள் சிலவும், சிறுகதைகளும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இவருடைய ஆங்கிலக் கவிதையொன்றுக்கு அமெரிக்காவில் விருது கிடைத்தது.

கனடாவில் வாழும் சிலர் இலங்கையர்களான பொன். குலேந்திரன், அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் வைத்தியர் நடேசன் ஆகியோரின் சிறுகதைத் தொகுப்பும் நாவலும் முறையே வெளிவந்துள்ளன.

ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியம் தொடர்பாக யஸ்மீன் குணரத்ன,

டி.சி.ஆர்.ஏ. குணதிலக, ஏ.ஜே.கனகரத்ன தொகுத்த ரெஜி சிறிவர்தனவின் இலக்கிய, கலை தொடர்பான கட்டுரைகள் அடங்கிய நூல், கனடாவில் வெளியாகிய The Lute Song மற்றும் A Lankan Mosaic ஆகியனவற்றில் வெளியாகிய ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள், ரஜீவ விஜேசிங்க தொகுத்து ஈழத்து தமிழ், சிங்களக் கதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகள் அடங்கிய Bridging Connection என்ற நூல் போன்றவற்றிலிருந்தும் ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியத்துக்கு அணி சேர்க்கும் படைப்புகள் பற்றியறிந்து கொள்ளலாம்.

இவற்றைவிட எஸ்.தில்லைநாதன், க.கைலாசபதி, கா.சிவத் தம்பி போன்றோர் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பாக ஆங்கிலத்தில் எழுதியவையும் பயன்தரும்.

Encyclopedia of World Literature, 20th Century World Literature ஆகிய ஆங்கிலக் கலைக்களஞ்சியங்களில், ஈழத்துத் தமிழ் , இலக்கியம் தொடர்பாக எழுதிய குறிப்புகளும் தகவல்பெற உதவலாம். அதே போல Thamilm Writing in Sri Lanka, Aspects of Culture in Sri Lanka என்ற நூல்களும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியவை.

இவற்றை எழுதியவர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன். ஈழத்து ஆங்கில நாளிதழ்களில், ஈழத்து ஆங்கில, தமிழ், சிங்கள நூல்களை இவர் மதிப்பீடு செய்வதும் ஈழத்து ஆங்கில இலக்கிய வகைகளையறிந்து கொள்ள உதவும். முன்னர் New Ceylon Writing Community ஆகிய ஏடுகள் வெளிவந்தன. பின்னர் Lankan Review, Phoenix ஆகியனவும் ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியம் என்ற வகைக்குள் அடங்குவவற்றை அறிந்து கொள்ள உதவும். இப்பொழுது Channel, Third Eye போன்றவையும் அவ்வப்போது ஈழத்து ஆங்கில இலக்கியம் தொடர்பாகத் தகவல் தருகின்றன.

Daily News, The Island, Daily Mirror, Sunday Observer, Sunday Times, Sunday Island, Sunday Leader, The Nation, Bottomline, Lakkbima news, Morning Leader ஆகிய ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளின் கலை இலக்கியப் பக்கங்களைப் படித்துப் பார்த்தாலும் பல தகவல்களை இந்த பொருள் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும். தேடுதலை நாம் தான் மேற் கொள்ள வேண்டும்.

ப்ரெஞ்சுக் கவிதைகள் தமிழில்

யாழ்ப்பாணம் சுந்தர்மடம், பலாலி வீதி, 83 ஆம் இலக்கத்தில் “அலியோன்ஸ் ப்ரான்செய்ஸ்” என்றொரு அமைப்பு கலாநிதி ஜெரார்ட் ரூபொச்சோன் தலைமையில் இயங்கிவருவதை நம்மில் பலர் அறிந்திருக்கமாட்டோம்.

கொழும்பிலுள்ள பிரெஞ்சுத் தூதரகத்தின் பண்பாட்டுத்துறை அமைப்பே “Alliance Française de Jaffna.” இதன் நிர்வாகியான Dr Gerard Robucho ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் நாட்டம் கொண்டவர். தமிழில் பேசவும் கற்றுக்கொண்டுள்ளார். களனிப் பல்கலைக்கழகத்தில் பிரெஞ்சு மொழி விரிவுரையாளராகவும் பணிபுரிந்திருக்கும் அவர் ஆங்கில மொழித் தொகுப்பொன்றிலே ஈழத்து இலக்கியவாதிகளின் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியிருக்கிறார்.

இப்பொழுது “விசிறி” என்ற தலைப்பிலே 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மூன்று பிரெஞ்சுக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் சிலவற்றின் தமிழாக்கத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

யாழ். பிரெஞ்சு நட்புறவுக்கழகத்தின் சார்பில் வெளியிடப் பட்டுள்ள இந்த நூலிலே Guillaume Apollinaire (கிலோமி அப்போலோநியேர்), Paul Caudel (போல் க்ளோடேல்), Victor Segalen (விக்டர்ஸெ காஸென்) ஆகியோரின் கவிதை வரிகள் சில தமிழில் தரப்பட்டுள்ளன.

மேற்சொன்ன நட்புறவுக் கழகத்தின் செயலாளர் இ.ரமணன் தரும் தகவலின்படி கலாநிதி ஜெரால்ட் றொபுஷோன், தேவ சுந்தரம் அபிராமி, ராஜா வந்தனா, சிவகுருநாதன் சிவகௌரி, அருட் சகோதரி செல்வசோதி ஆகிய பிரெஞ்சு மொழி தெரிந்த புலமையாளர் கவிதை களைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளனர். கவிஞர் சோ.பத்மநாதனுக்கும் இப்புத்தக வெளியீட்டில் அக்கறையிருந்ததும் தெரிய வந்துள்ளது.

“விசிறி” பற்றிய விசேட அவதானிப்புகளைத் தெரிவிக்கும் முன்னர், அதில் இடம்பெற்ற நான்கு பிரெஞ்சு - தமிழ் கவிதை வரிகளை மாத்திரம் இங்கு குறிப்பிடுவோம்.

***

அப்போலோநியோ கவிகள்

(விம்பங்களாயன்றி தேவதைகளை எண்ணுவது போல் நான் ரோல் இந்தக் கண்ணாடியில் உயிரோட்டமாகவும் உணர்வுடனும் இணைக்கப்படுகிறேன்.

(என் இதயம் தலை கீழாய் எரியும் தீச்சுடர்போல்)

(அஸ்தமிக்கும் அரசர்கள் முறைப்படி கவிஞர்களின் இதயத்தில் உயிர்த்து எழுகிறார்கள்.)

வடக்கிலும் தெற்கிலும் உச்சமும் அதோலம்ப ஸ்தாபனமும் கிழக்கின் மிகப்பெரும் அலறல். மேந்திசையில் சமுத்திரம் பொங்கியெழும். ஐயில் கோபுரம் தூரியச் சக்கரத்துடன் கதை பேசுகிறது.

***

ஏனையவற்றை நீங்களே இந்நூலிருந்து படித்துப் பாருங்கள். இன்னொரு விசேடம் என்னவென்றால், இக்கவிதை வரிகள் சித்திரப் பாங்கில் வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

இப்புத்தகத்தின் முன் அட்டையை கலாநிதி றொபோச்சன் அவர்களே வடிவமைத்திருக்கிறார். “சொகல்ட” வர்ணத்தில் அச்சிடப்பட்ட இவ்வட்டையில் மூன்று கவிஞர்களினதும் கறுப்பு/ வெள்ளை நிழற்படங்கள் முத்திரை அளவில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

அழைப்பிதழ் வாசகம் தமிழிலிருந்தாலும் ப்ரெஞ்சு மொழி மரபுக்கேற்பத் தமிழ் வடிவம் பெற்றுள்ளது. முன்னுரையை இ.ரமணன் எழுதியிருக்கிறார். கவிதைக் கண்காட்சியொன்றை யாழ். ப்ரெஞ்சு நட்புறவுக் கழகத்தில் 2006 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் இடம்பெற்ற போது, பிரதம விருந்தினராக அடியேனை அன்புடன் அழைத்திருந்தார்கள் என்பதை இங்கு நான் பதிவு செய்வது “சுய புராணமாகச்சில “விமர்சகர்களுக்கு” எரிச்சலூட்டுவதாக அமைந்தாலும் வரலாற்றுச் செய்தியை நாம் புறக்கணிக்கலாமோ?

இந்தக் கண்காட்சி பற்றி ரமணன் விளக்குகையில், இதன் மையக்கரு “கவிதையே ஒரு பொருளாக - பொருளொன்று கவிதை செய்தது” என்கிறார்.

மேலும், தகவல் தருகையில் “கவிதைக்கு ஆதரவான பொருள்களின் கண்காட்சியே அவை” என்றும் யாழ்ப்பாணத்து

சொன்னாற்போல - 3

2007, 2008 இல் செ.என்.சீலகுமாரின் கருத்துகள்

விசிறி, வாழை மடல், மூங்கில், பலகை, சுவரொட்டி மற்றும் உடைகள், மரத்திலான வாங்குகள், நாவல் நிற துணிகள்” அப்பொருள்கள் என்றும் விபரிக்கிறார்.

தமிழிற்குப் புதியனவாக அமைந்த இந்த சித்திர/ கவிதைக் கண்காட்சி பிரத்தியேகத் தன்மை வாய்ந்தது. அதனைப் புரிந்து கொள்ள ரமணனின் முன்னுரை உதவுகிறது.

“விமர்சகர்” ஒருவர் அடியேன் “இனவாத ஆங்கில இதழொன்றின் இடத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து சுயபுராணம்” பாடுகிறேன் என்ற கருத்துப்பட என்மீது வசைபாடியிருந்தார். இருந்த போதிலும் இச்சித்திரக் கண்காட்சி தொடர்பாக “The Island” ஆங்கில நாளிதழில் (செப்.8,2006) நான் எழுதிய “பத்தி”யை இந்நூலிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். “விசிறி”க்கு நன்றி.

இந்நூலிலே சம்பந்தப்பட்ட சென்ற நூற்றாண்டு ப்ரெஞ்சு கவிஞர்கள் பற்றிய விபரக்குறிப்புகளும் தரப்பட்டுள்ளன. இது தமிழ் மாத்திரமே தெரிந்த வாசகர்களுக்கும் பயனளிக்கும். ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களுக்காக விரிவான குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. ப்ரெஞ்சு மொழியும் தமிழ் மொழியும் தெரிந்த வாசகர்களுக்காக இரு மொழிகளிலும் கவிதைகள் தரப்படுகின்றன.

சித்திர/ கவிதைக்காட்சி தொடர்பாக ரசிகர்கள் தெரிவித்த அவதானிப்புகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. காட்சிப் பொருள்களின் நிழற் படங்களும் கலந்து கொண்டவர்கள் சிலர் இடம்பெறும் குழுப்படமும் வண்ணத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கலாநிதி ஜெராட் ரூபசொணன முயற்சிகளுக்கு தமிழன் என்ற முறையில் நான் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

திரு.கே.எஸ். அவர்கள் தமிழ் சூறும் இலக்கிய உலகின் தேவைகளைப் பொறுத்து மிகவும் வேண்டப்பட்டவர். இதனைச் சற்று விரித்துக் கூற வேண்டும். ஐரோப்பியரின் இந்திய வருகையுடனும் அவர்கள் தமிழின் உன்னதங்களை அறியத் தொடங்கியதும் தான், தமிழ் பற்றி ஆங்கில மொழியினூடாக மேலைநாட்டினரும் உலகளாவிய இலக்கிய ஆர்வலர்களும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. இவ்வாறு ஐரோப்பியர் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணி பற்றி இவ்விடத்து விளக்க வேண்டியதில்லை. இப்பணி பெருமளவுக்குப் பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களுக்குப் பொருந்தும். நவீன காலத்தில் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களை தமிழ் மொழியறியாத வேற்று மொழியினருக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதி முக்கிய பணியை அவர் ஆற்றி வந்துள்ளார். தமிழ் இலக்கிய உலகுக்குள் சுற்றிச் சுற்றி வரும் தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பற்றி ஆங்கில மொழியில் விரிவாக எழுதுவது கே.எஸ். அவர்களின் ஒரு சிறப்பான பணி.

- பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம்

சிவகுமாரனின் பத்தி எழுத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. கடந்த முப்பது நாற்பது ஆண்டுகளாக ஈழத்துப் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் அவர் தொடர்ச்சியாகப் பத்திகள் எழுதி வந்திருக்கிறார். கலை இலக்கியம், சினிமா என பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த அவரது பத்திகள் வாசகர்களுடன் பல விஷயங்களையும் பகிர்ந்துகொள்ளும் நோக்கில் எழுதப்பட்டவை. மேற்கூலக் கலை இலக்கியம் பற்றிய பல தகவல்களையும் அவரது பத்திகள் உள்ளடக்கியிருந்தன.

- பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான்

மனத்திரை, சருகுகள், சித்திர தர்சினி, கனபரிமாணம், நாற்சாரம், சொன்னார்போல... முதலிய பத்திகளையும்; மதிப்புரைகள், அறிமுகக் கட்டுரைகள் போன்றவற்றையும் அதிக எண்ணிக்கையில் நீண்ட காலப்பரப்பில் சிவகுமாரன் எழுதியுள்ளார். இவற்றை "மேலோட்டமான விமர்சனங்கள்" எனக் குறைப்படுவதும் உளர். ஆனால், தன்னை ஒரு விமர்சகனாக... திறனாய்வாளனாகச் சிவகுமாரனே முக்கியப்படுத்துவதில்லை; பத்தி எழுத்தாளனாக... அறிமுகப்படுத்துபவராகத்தான் குறிப்பிடுகிறார். அவரது எழுத்து களில் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த பல விடயங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன; அஅவற்றில் இரசனையுடன்சூடிய விமர்சன நோக்கும் கலந்திருக்கும். ஆங்கிலம் தெரியாத ஒருவர் பிற மொழிப்படைப்புகள் - கலைஞர்கள் - கலை, இலக்கியப் போக்குகள் என்பவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது; அவ்வாறே தமிழில் வெளிவரும் முக்கிய படைப்புகளையும் எழுத்தாளர் பலரையும் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் அவருக்குக் கிட்டுகிறது. பொது வாசகன் இத்தகைய எழுத்துகளால் எப்போதும் பயன் பெறுவான். 'பத்தி' எழுத்துக்கள், அறிமுகக் கட்டுரைகள் என்பவற்றுக்குரிய 'எல்லைப்பாடுகளை' புரிந்து கொண்டால், குறைப்படுவதற்கு அவசியமிருக்காது!

- அ.ஆசிராசா

